

Prva knjiga Samuelova

POGLAVLJE 1

Samuelovo rođenje

1 I bio je jedan čovjek iz Ramatajimsosima, iz Efrajimove gore, a ime mu je *bilo* Elkana; *bio je* sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Sufova, Efraćanin.

2 I imao je dvije žene: jednoj je ime *bilo* Ana, a ime drugoj Penina. Penina je imala djece, a Ana nije imala djece.

3 I taj je čovjek svake godine uzlazio iz svoga grada da iskaže štovanje i žrtvuje GOSPODU nad vojskama u Šilu. A dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, *bili su* ondje svećenici GOSPODU.

4 I kad je bilo vrijeme da Elkana prinese žrtvu, davao je on dio Penini svojoj ženi i svim njezinim sinovima i njezinim kćerima.

5 Ali je Ani davao jedan vredniji dio, jer je ljubio Anu; no GOSPOD joj je bio zatvorio maternicu.

6 A i suparnica njezina jako ju je izazivala, kako bi je uzrujala, zato što joj je GOSPOD zatvorio maternicu.

7 I kako je on tako činio iz godine u godinu, kad bi ona uzlazila u Dom GOSPODNJI tako ju je ova izazivala; stoga je plakala i nije jela.

8 Tada joj je Elkana, njezin muž, rekao: "Ano, zašto plačeš i zašto ne jedeš? Zašto ti

je srce tužno? Nisam li ti ja bolji od deset sinova?"

9 Nakon što su jeli i nakon što su pili u Šilu, Ana je ustala. A svećenik Eli sjedio je na stolici pored dovratnika Hrama GOSPODNJEGA.

10 A ona je bila ogorčena u duši te se pomolila GOSPODU i gorko zaplakala.

11 Tada se je zavjetovala zavjetom i rekla: "GOSPODE nad vojskama, ako ćeš doista pogledati na nevolju sluškinje svoje te me se sjetiti i ne zaboraviti sluškinju svoju nego podariti sluškinji svojoj muško dijete, onda ću ga ja podariti GOSPODU za sve dane njegova života i britva neće prijeći preko glave njegove."

12 I dogodilo se, dok je ona nastavljala moliti pred GOSPODOM, da je Eli motrio njezina usta.

13 A Ana, ona je govorila u srcu svome; samo su joj se usne micale, no glas joj se nije čuo. Stoga je Eli pomislio da je pijana.

14 Nato joj je Eli rekao: "Dokle ćeš biti pijana? Otrijezni se od vina svojega!"

15 A Ana je odgovorila i rekla: "Ne, gospodaru moj, ja *sam* žena ožalošćena duha. Nisam pila ni vina ni žestoka pića nego izlijevam dušu svoju pred GOSPODOM.

16 Ne ubrajaj sluškinju svoju za kćer Belijalovu, jer sam od preobilnog nezadovoljstva i tuge sve dosad govorila."

17 Tada joj je Eli odgovorio i rekao: "Idi u miru! A Bog Izraelov neka ti ispuni molbu koju si od njega molila."

18 Nato je ona rekla: "Neka sluškinja tvoja nađe milost u očima tvojim!" I tako je žena otišla svojim putem te je jela i lice joj više nije bilo *žalosno*.

19 A ujutro su rano ustali i iskazali štovanje pred GOSPODOM, pa se vratili i došli

svojoj kući u Ramu. I Elkana je poznao Anu, ženu svoju, te je se GOSPOD sjetio.

20 Stoga se dogodilo, kad je došlo vrijeme nakon što je Ana začela, da je rodila sina i nadjenula mu ime Samuel, *govoreći*: "Zato što sam ga izmolila od GOSPODA".

Samuel predan GOSPODU

21 Zatim je onaj čovjek Elkana i sav dom njegov uzašao da bi prinijeli GOSPODU godišnju žrtvu i ono što je on zavjetovao.

22 Ali Ana nije uzašla jer je rekla svome mužu: "*Neću uzaći sve dok se dijete ne odbije od prsiju, a onda ću ga odvesti da se pokaže pred GOSPODOM i da ostane ondje zauvijek.*"

23 Nato joj je Elkana, njezin muž rekao: "Napravi ono što ti se čini da je dobro; ostani dok ga ne odbiješ od prsiju; samo neka GOSPOD potvrdi svoju riječ!" Tako je žena ostala i dojila sina svoga dok ga nije odbila od prsiju.

24 A čim ga je odbila od prsiju, uzela ga je sa sobom zajedno s tri junca i jednom efom brašna i mijehom vina pa ga je dovela u Dom GOSPODNJI u Šilu. A dječak *je bio mlad.*

25 Tada su zaklali junca pa dječaka doveli k Eliju.

26 Nato je ona rekla: "Gospodaru moj! *Neka živi duša tvoja, gospodaru moj, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se GOSPODU.*

27 Za ovo sam se dijete molila, i GOSPOD mi je ispunio molbu koju sam od njega molila.

28 Stoga i ja njega posuđujem GOSPODU; tako dugo dok živi on će biti posuđen GOSPODU." Tada je on ondje iskazao štovanje GOSPODU.

Anina molitva

1 Nato se Ana pomolila i rekla: "Raduje se srce moje u GOSPODU, rog je moj uzdignut u GOSPODU. Raširila su mi se usta nad neprijateljima mojim, zato što se radujem spasenju tvojemu.

2 Nitko nije svet kao GOSPOD, jer nema nikoga pored tebe, i nema stijene poput Boga našega.

3 Ne govorite više tako oholo, neka drskost ne izlazi iz usta vaših, jer GOSPOD je Bog znanja, i on djela odvaguje.

4 Lome se lukovi junacima, a posrnuli se snagom opasuju.

5 *Oni koji su bili siti za kruh se unajmljuju, a oni koji su bili gladni više nisu. Isto tako nerotkinja rađa sedmero, a ona koja ima mnogo djece postaje iznemogla.*

6 GOSPOD ubija i oživljuje, spušta u grob i podiže.

7 GOSPOD osiromašuje i obogaćuje, ponizuje i uzvisuje.

8 Siromaha iz prašine podiže, i prosjaka iz gnojišta izvlači, da *ih* postavi među knezove i uređuje da oni baštine prijestolje slave. Jer GOSPODNJI su stupovi zemlje, i na njih je postavio svijet.

9 Sačuvati će noge svetaca svojih, a opaki će zamuknuti u tami; jer snagom *svojom* nijedan čovjek neće nadvladati.

10 Protivnici GOSPODA, bit će satrti, s neba će na njima grmjeti. GOSPOD će suditi krajevima zemaljskim i dati snagu kralju svome te uzvisiti rog pomazaniku svome."

11 Zatim je Elkana otišao u Ramu svojoj kući, a dječak je posluživao GOSPODA pred svećenikom Elijem.

Eljevi bezvrijedni sinovi

12 A Elijevi sinovi bili su sinovi Belijalovi; nisu poznavali GOSPODA.

13 A običaj svećenika prema narodu *bio je ovakav*: kad bi netko prinosiso žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se meso još kuhalo, s trozubom vilicom u ruci svojoj,

14 i zabadao *njome* u tavu ili kotlić, u kotao ili u lonac, i sve što bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik za sebe. Tako su činili u Šilu svim Izraelcima koji su dolazili onamo.

15 Isto tako prije nego bi spalili salo, došao bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji je prinosiso žrtvu: "Daj meso da ispečem svećeniku! Jer on od tebe neće uzeti kuhanog mesa nego samo sirovog."

16 A *ako* bi mu netko tada rekao: "Neka ne propuste najprije spaliti salo, a *onda* si uzmi koliko ti duša poželi!" Nato bi mu on odgovorio: "*Ne*, nego daj *mi to* sada! Ako li ne, uzet ću *to* silom."

17 Stoga je grijeh tih mladića bio vrlo velik pred GOSPODOM, jer su se ljudi gnušali prinosičice GOSPODU.

18 A Samuel je posluživao pred GOSPODOM, *još kao* dječak opasan lanenim efodom.

19 Štoviše majka njegova napravila mu je maleni ogrtač i donosila mu *ga* je iz godine u godinu kad bi s mužem svojim uzlazila da prinese godišnju žrtvu.

20 Tada bi Eli blagoslovio Elkanu i njegovu ženu te rekao: "Dao ti GOSPOD sjemena od te žene zbog ustupka što je posuđen za GOSPODA." Zatim bi otišli svojoj kući.

21 I GOSPOD je pohodio Anu *te* je ona začela i rodila tri sina i dvije kćeri. A dječak Samuel rastao je pred GOSPODOM.

22 A Eli je bio jako star, ali je čuo sve što su njegovi sinovi činili svemu Izraelu i kako su lijegali sa ženama koje su se okupljale *na* ulazu u Šator sastanka.

23 Nato im je rekao: "Zašto radite tako nešto da ja slušam o vašim zlim postupcima od svega ovoga naroda?"

24 Nemojte, sinovi moji! Jer nisu dobre vijesti što ih ja čujem. Narod GOSPODNJI navodite na prijestup.

25 Ako čovjek sagriješi drugom čovjeku, sudac će mu presuditi. Ali ako čovjek sagriješi protiv GOSPODA, tko će se zauzeti za njega?" Ali oni nisu poslušali glasa oca svojega, zato što ih je GOSPOD htio pogubiti.

26 A mladi je Samuel sve više odrastao te je stekao naklonost i pred GOSPODOM i pred ljudima.

GOSPOD odbacuje Elijev dom

27 Tada je jedan Božji čovjek došao k Eliju i rekao mu: "Ovako govori GOSPOD: 'Nisam li se jasno objavio domu oca tvoga kad su bili u Egiptu, u kući faraonovoj?"

28 Nisam li njega odabrao između svih plemena Izraelovih *da* mi bude svećenik, da prinosi na moj žrtvenik, da pali *kâd* i da nosi efod preda mnom? I nisam li ja dao domu oca tvoga sve ognjene žrtve sinova Izraelovih?"

29 Zašto gazite moju žrtve i moj prinos što sam ih zapovjedio *u svojem* obitavalištu i častiš sinove svoje više nego mene, toveći se najboljim od svih prinosa naroda moga Izraela?"

30 Zato GOSPOD, Bog Izraelov govori: Zaista sam rekao *da* će dom tvoj i dom oca tvoga hoditi preda mnom zauvijek. Ali sada GOSPOD govori: Neka to bude daleko od mene! Jer ja častim one koji mene časte i oni koji mene preziru bit će obeščašćeni.

31 Gle, dolaze dani kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca tvoga, tako da više neće biti starca u domu tvome.

32 I ti ćeš gledati neprijatelja *u mome* obitavalištu, u svemu *bogatstvu* kojeg će

Bog podariti Izraelu; i više neće biti starca u domu tvome zauvijek.

33 A tvoji ljudi *koje* neću odstraniti od žrtvenika svoga, *bit će* da ti oči iscrpljuju i da ti srce žaloste. I sav će podmladak doma tvoga umirati u cvijetu mladosti svoje.

34 I ovo će ti biti znak, ono što će doći na oba tvoja sina, na Hofnija i Pinhasa: istoga dana njih obojica će umrijeti.

35 A ja ću sebi podići vjernog svećenika *koji* će raditi u skladu s *onim što* je u mojem srcu i u mojem umu; i njemu ću sagraditi trajan dom, i on će hoditi pred pomazanikom mojim zauvijek.

36 I dogodit će se *da* će svaki koji ostane u domu tvojem doći i pokloniti mu se za srebrni novčić i zalogaj kruha te reći: 'Molim te, primi me u neku od službi svećeničkih, da pojedem komad kruha.' "

POGLAVLJE 3

GOSPOD zove Samuela

1 I dječak Samuel posluživao je GOSPODU pred Elijem. A riječ GOSPODNJA bila je dragocjena u one dane; nije *bilo* očitih viđenja.

2 I dogodilo se u to vrijeme, kad je Eli ležao na svome mjestu, a oči su njegove počele slabiti *da* više nije mogao vidjeti,

3 i svijećnjak Božji još se nije ugasio, u Hramu GOSPODNJEM gdje *je bio* Kovčeg Božji da je Samuel legao *spavati*.

4 Tada je GOSPOD zazvao Samuela. A on je odgovorio: "Evo me!"

5 I otrčao je k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Nato je on rekao: "Nisam te zvao. Legni ponovo." I on je otišao i legao.

6 A GOSPOD je i ponovo zvao: "Samuele!" I Samuel je ustao te otišao k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Nato je on

odgovorio: "Nisam te zvao, sine moj! Legni ponovno!"

7 A Samuel još nije poznavao GOSPODA i riječ GOSPODNJA još mu nije bila otkrivena.

8 Zatim je GOSPOD ponovo zvao Samuela po treći put. I on je ustao i otišao k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Tada je Eli shvatio da je GOSPOD zvao dječaka.

9 Stoga je Eli rekao Samuelu: "Idi, legni; i bit će ovako, ako te zazove, ti reci: 'Govori, GOSPODE, jer sluga tvoj sluša.' " Tako je Samuel otišao te legao na svoje mjesto.

10 I GOSPOD je došao i stao pa zazvao kao i prije: "Samuele, Samuele!" Tada je Samuel odgovorio: "Govori, jer sluga tvoj sluša."

11 Nato je GOSPOD rekao Samuelu: "Gle, ja ću učiniti nešto u Izraelu, na što će svakome koji to čuje zazujati u oba uha.

12 U onaj ću dan izvršiti na Eliju sve što sam rekao u svezi kuće njegove, kad ja započnem, ja ću i završiti.

13 Jer sam mu rekao da ću mu ja osuditi kuću njegovu zauvijek zbog nepravde za koju je on znao; zato što su sinovi njegovi učinili sebe odvratnima, a on ih nije obuzdao.

14 I stoga sam se zakleo domu Elijevu da se nepravda Elijeva doma neće očistiti ni žrtvom ni prinosom zauvijek."

15 I Samuel je ležao do jutra te je zatim otvorio vrata Doma GOSPODNJEGA. No Samuel se bojao objaviti viđenje Eliju.

16 Tada je Eli zvao Samuela i rekao: "Samuele, sine moj!" A on je odgovorio: "Evo me!"

17 Nato je on rekao: "Što je to što ti je GOSPOD rekao? Nemoj mi skrivati, molim te. Tako Bog učinio tebi i više, ako mi sakriješ nešto od svega onoga što ti je

rekao."

18 Tada mu je Samuel ispričao svaku sitnicu i ništa nije sakrio od njega. Nato je on rekao: "To je GOSPOD, neka on čini što mu se čini dobro!"

19 I Samuel je rastao, a GOSPOD je bio s njim i nije dopustio da nijedna od riječi njegovih ne padne na zemlju.

20 I sav Izrael, od Dana sve do Beeršebe, spoznao je da je Samuel bio postavljen da bude prorok GOSPODNJI.

21 A GOSPOD se ponovo pojavio u Šilu, jer se objavljavao Samuelu u Šilu, kroz riječ GOSPODNJU.

POGLAVLJE 4

Filistejci odnose Kovčeg

1 I riječ Samuelova dolazila je svemu Izraelu. Tada je Izrael izašao da se bori protiv Filistejaca te su se utaborili pored Ebenezer, a Filistejci su se utaborili u Afeku.

2 I Filistejci su se postrojili protiv Izraela i kad je krenula bitka, Izrael je bio potučen pred Filistejcima: i pobili su oko četiri tisuće vojnika na polju.

3 A kad je narod došao u tabor, starješine Izraelove su rekle: "Zašto nas je danas GOSPOD potukao pred Filistejcima? Donesimo k nama Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz Šila da kad dođe među nas da nas može spasiti iz ruku naših neprijatelja."

4 Tako je narod poslao u Šilo da donesu odande Kovčeg saveza GOSPODA nad vojskama, koji prebiva *između* kerubina; i oba sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bili su ondje uz Kovčeg saveza Božjega.

5 A kad je Kovčeg saveza GOSPODNJEG došao u tabor, sav je Izrael povikao gromkim poklikom tako da je zemlja zatutnjala.

6 A kad su Filistejci čuli glas toga poklika rekli su: "Što *znači* glas toga gromkog poklika u taboru Hebreja?" I shvatili su da je Kovčeg GOSPODNJI došao u tabor.

7 Nato su se Filistejci prestrašili jer su govorili: "Bog je došao u tabor!" I rekli su: "Jao nama! Jer se takvo što nije nikad ranije zbilo.

8 Jao nama! Tko će nas izbaviti iz ruke tih moćnih Bogova? To *su* Bogovi koji su udarili Egipćane svim onim pošastima u pustinji.

9 Budite jaki i muževno se držite, Filistejci, da ne postanete sluge Hebrejima kao što su oni bili vama; muževno se držite i borite se!"

10 Tada su Filistejci zaratili te je Izrael bio potučen i svatko je pobjegao u svoj šator. I dogodio se jako veliki pokolj, jer je Izraelu palo trideset tisuća pješaka.

11 I Kovčeg Božji bio je otet, i oba su sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bili pogubljeni.

Elijeva smrt

12 A jedan je čovjek iz Benjamina otrčao iz bojišta te toga istoga dana došao u Šilo razderane odjeće i prašinom na svojoj glavi.

13 I kad je stigao, gle, Eli je sjedio na stolici, pokraj puta, motreći, jer mu je srce strepilo za Kovčeg Božji. A kad je taj čovjek došao u grad i ispričao *to*, sav grad je zavapio.

14 A kad je Eli čuo zvuk tog vapaja, rekao je: "Što znači zvuk te buke?" I čovjek se požurio i došao te izvijestio Elija.

15 A Eli je bio devedeset i osam godina star te su mu se oči zamutile i ništa nije mogao vidjeti.

16 I taj je čovjek rekao Eliju: "Ja *sam* taj koji dolazi s bojišta i ja sam danas pobjegao s bojišta." Nato je on rekao: "Što se tamo dogodilo, sine moj?"

17 Tada je glasnik odgovorio i rekao: "Izrael je pobjegao pred Filistejcima te se i tamo dogodio veliki pokolj među narodom i još su poginula oba tvoja sina, Hofni i Pinhas, a Kovčeg Božji je otet!"

18 I dogodilo se, kad je spomenuo Kovčeg Božji, da je Eli pao sa stolice *natraške* postrani vrata gradskih te mu se slomio vrat pa je umro, jer je bio star čovjek i težak. A on je sudio Izraelu četrdeset godina.

19 A njegova snaha, žena Pinhasova, bila je trudna *i pred* porodom. I kad je čula vijest da je otet Kovčeg Božji i da su njezin svekar i njezin muž poginuli, savila se i rodila jer su je uhvatili trudovi.

20 A u vrijeme njene samrti, žena koja je stajala pokraj nje rekla joj je: "Ne boj se jer si rodila sina!" Ali ona nije odgovorila niti se obazirala *na to*.

21 I nazvala je dijete Ikabod, govoreći: "Otišla je slava od Izraela." Zato što je bio otet Kovčeg Božji i zbog njezina svekra i njezina muža.

22 Zato je rekla: "Otišla je slava od Izraela jer je otet Kovčeg Božji."

POGLAVLJE 5

Filistejci i Kovčeg

1 A Filistejci su uzeli Kovčeg Božji i prenijeli ga iz Ebenezera u Ašdod.

2 Kad su Filistejci uzeli Kovčeg Božji, unesli su ga u dom Dagonov te su ga postavili pokraj Dagona.

3 I kad su oni iz Ašdoda sutradan uranili, gle, Dagon je bio pao na lice svoje, na zemlju pred Kovčegom GOSPODNJIM. Nato su digli Dagona i postavili ga ponovo na njegovo mjesto.

4 Ali kad su uranili sutradan ujutro, gle, Dagon je bio pao na lice svoje, na zemlju pred Kovčegom GOSPODNJIM; a glava

Dagona i obje šake njegovih ruku *ležale su* odsječene na pragu: samo je trup Dagonov bio ostao od njega.

5 Stoga niti Dagonovi svećenici ni nitko drugi koji ulazi u Dagonov dom ne gazi na prag Dagonov u Ašdodu sve do današnjega dana.

6 Ali je ruka GOSPODNJA bila teška nad onima iz Ašdoda i uništavala ih je te ih udarila šuljevima, *baš* Ašdod i njegovo područje.

7 A kad su ljudi iz Ašdoda vidjeli da je *to* tako, rekli su: "Kovčeg Boga Izraelova neka ne ostane kod nas jer je bolna ruka njegova nad nama i nad našim bogom Dagonom.

8 Stoga su poslali i okupili sve velikaše filistejske k sebi te rekli: "Što da radimo s Kovčegom Boga Izraelova?" A oni su odgovorili: "Neka se Kovčeg Boga Izraelova prenese u Gat." I prenesli su Kovčeg Boga Izraelova *onamo*.

9 I bilo je *tako*, da nakon što su ga prenijeli, ruka je GOSPODNJA bila protiv grada vrlo teškim uništenjem: i on je udario ljude iz grada, i male i velike te su imali šuljeve na intimnim dijelovima njihovim.

10 Stoga su poslali Kovčeg Božji u Ekron. I dogodilo se, kad je Kovčeg Božji stigao u Ekron, da su Ekronjani zavapili govoreći: "Donijeli su Kovčeg Boga Izraelova k nama da pogube nas i naš narod!"

11 Tako su poslali i okupili sve velikaše filistejske te rekli: "Otpošaljite Kovčeg Boga Izraelova pa neka se vrati na svoje mjesto da ne pogubi nas i naš narod!" Jer se događalo smrtno uništenje po svemu gradu; ruka Božja je ondje bila jako teška.

12 I ljudi koji nisu pomrli bili su udareni šuljevima i vapaj grada uzdizao se do neba.

POGLAVLJE 6

Kovčeg se vraća Izraelu

1 I Kovčeg GOSPODNJI bio je sedam mjeseci u zemlji Filistejaca.

2 Tada su Filistejci sazvali svećenike i vračare govoreći: "Što da radimo s Kovčegom GOSPODNJIM? Recite nam kako da ga pošaljemo na njegovo mjesto."

3 Nato su oni rekli: "Ako otpošaljate Kovčeg Boga Izraelova, ne šalžite ga praznog nego ga svakako pošaljite natrag sa žrtvom za prijestup. Tada ćete se izliječiti i obznanit će vam se zašto se njegova ruka nije maknula od vas."

4 Zatim su oni rekli: "Kakva *treba biti* žrtva za prijestup koju ćemo mu uzvratiti?" Odgovorili su: "Pet zlatnih šuljeva i pet zlatnih miševa *prema* broju filistejskih velikaša, jer *je* ista pošast *bila* na svima vama i na vašim velikašima.

5 Stoga, napravite likove svojih šuljeva i likove svojih miševa, koji vam pustoše zemlju; i dajte slavu Bogu Izraelovu. Možda će olakšati ruku svoju nad vama, i od vaših bogova i od vaše zemlje.

6 Zašto da vam srca otvrdnu kao što su Egipćanima i faraonu srca otvrdnula? Kad je djelovao čudesno među njima, nisu li ih pustili da idu, te da otiđu?

7 Stoga sada napravite jedna nova kola i uzmite dvije krave dojilice na koje još nije stavljan jaram: upregnite krave u kola, a njihovu telad odvedite od njih kući.

8 Tada uzmite Kovčeg GOSPODNJI i položite ga na kola. A zlatni nakit koji mu vraćate kao žrtvu za prijestup stavite u kovčežić pokraj njega. Zatim ga pošaljite neka ide.

9 I gledajte: ako krene putem *k* svome kraju, prema Betšemešu, *onda* nam je on učinio ovo veliko zlo; ako li ne, tada ćemo znati *da* nas nije udarila njegova ruka: to *je bila* slučajnost *što* nam se dogodila."

10 I ljudi su učinili tako: uzeli su dvije krave dojilice i upregnuli ih u kola, a njihovu telad zatvorili su kod kuće.

11 Zatim su Kovčeg GOSPODNJI položili na kola i kovčežić sa zlatnim miševima i s likovima svojih šuljeva.

12 Tada su krave krenule pravo putem prema Betšemešu *i* skroz su išle tim glavnim putem, mukale su dok su išle, i nisu skretale ni desno ni lijevo. Filistejski velikaši išli su za njima sve do granice Betšemeša.

13 A *oni iz* Betšemeša želi su u žetvi svoje pšenice u dolini. I podigli su oči svoje te su ugledali Kovčeg pa su *mu* se obradovali.

14 Tako su kola stigla na polje Jošue Betšemešanina te su se zaustavila ondje gdje *je bio* veliki kamen. Tada su iscijepali drvo od kola i prinijeli krave kao žrtvu paljenicu GOSPODU.

15 A Leviti su skinuli Kovčeg GOSPODNJI i kovčežić što *je bio* s njim i u kojem *je bio* zlatni nakit i stavili su *ih* na onaj veliki kamen. Zatim su toga dana ljudi iz Betšemeša prinosili žrtve paljenice i žrtvovali žrtve GOSPODU.

16 A kad su *to* vidjela petorica filistejskih velikaša, istog dana vratili su se u Ekron.

17 A ovo *je* pet zlatnih šuljeva što su ih Filistejci vratili kao žrtvu za prijestup GOSPODU: za Ašdod jedan, za Gazu jedan, za Aškelon jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan.

18 A zlatnih je miševa *bilo prema* broju svih gradova filistejskih, *koji su pripadali* petorici velikaša *i* od utvrđenih gradova te do otvorenih sela pa sve do velikog Abelovog *kamena* na koji su položili Kovčeg GOSPODNJI; *taj je kamen ostao* do današnjeg dana na polju Jošue Betšemešanina.

19 Nato je udario ljude iz Betšemeša zato što su pogledali u Kovčeg GOSPODNJI; i pobio je GOSPOD od tog naroda pedeset

tisuća i sedamdeset ljudi. I narod je tugovao zato što je GOSPOD velikim pokoljem bio pobio *mного* naroda.

20 Tada su ljudi iz Betšemeša rekli: "Tko može opstati pred ovim svetim GOSPODOM Bogom? I komu će otići od nas?"

21 Zatim su poslali glasnike k stanovnicima Kirjatjearima govoreći: "Filistejci su vratili Kovčeg GOSPODNJI. Sidite *i* odnesite ga k sebi."

POGLAVLJE 7

1 Tada su ljudi iz Kirjatjearima došli i odnijeli Kovčeg GOSPODNJI te ga unijeli u kuću Abinadabovu na brdu i posvetili su njegova sina Eleazara da čuva Kovčeg GOSPODNJI.

2 I dogodilo se, dok je Kovčeg boravio u Kirjatjearimu, da je prošlo puno vremena, dvadeset godina i sav je dom Izraelov tugovao za GOSPODOM.

Samuel sudi Izraelu

3 Tada je Samuel progovorio svemu domu Izraelovu govoreći: "Ako se vi svim srcem svojim vraćate GOSPODU, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove i Aštarte, i pripremite srca svoja za GOSPODA i njemu jedinome služite; i on će vas izbaviti iz ruke Filistejaca."

4 Nato su sinovi Izraelovi uklonili Baale i Aštarte i služili su jedino GOSPODU.

5 Tada je Samuel rekao: "Skupite sav Izrael u Mispi i ja ću se moliti GOSPODU za vas."

6 I oni su se skupili u Mispi te su grabili vodu i izlijevali je pred GOSPODOM. I postili su onaj dan i govorili ondje: "Sagriješili smo protiv GOSPODA!" I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u Mispi.

7 A kad su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u Mispi, filistejski velikaši

uzašli su protiv Izraela. I kad su sinovi Izraelovi *to* čuli, uplašili su se Filistejaca.

8 Tada su sinovi Izraelovi rekli Samuelu: "Ne prestati vapiti za nas GOSPODU, Bogu našem, da nas spasi iz ruke Filistejaca."

9 Nato je Samuel uzeo jedno janje koje još siše i prinio *ga* cijeloga GOSPODU *kao* žrtvu paljenicu te je Samuel zavapio GOSPODU za Izraela; i GOSPOD *ga* je uslišao.

10 I dok je Samuel prinosiso žrtvu paljenicu, Filistejci su se primaknuli da zarate protiv Izraela. Ali je GOSPOD toga dana zagrmio silnom grmljavinom na Filistejce te ih je rastjerao pa su bili potučeni pred Izraelom.

11 Tada su ljudi Izraelci izašli iz Mispe i *počeli* progoniti Filistejce i tukli su ih sve dok *nisu došli* ispod Betkara.

12 A Samuel je uzeo jedan kamen i postavio *ga* između Mispe i Šena i nadjenuo mu ime Ebenezer govoreći: "Do ovdje nam je GOSPOD pomogao."

13 Tako su Filistejci bili pokoreni i nikada više nisu dolazili do područja Izraelovih, a ruka je GOSPODNJA bila protiv Filistejaca sve dane Samuelove.

14 I gradove koje su Filistejci oteli od Izraela bili su vraćeni Izraelu, od Ekrona sve do Gata, i njihovo područje Izrael je oslobodio iz ruke Filistejaca. A između Izraela i Amorejaca vladao je mir.

15 I Samuel je sudio Izraelu sve dane svoga života.

16 I iz godine u godinu odlazio je u obilazak u Betel i Gilgal i Mispu i u svim tim mjestima sudio je Izraelu.

17 Zatim se vraćao u Ramu, jer *je* ondje *bila* njegova kuća te je ondje sudio Izraelu. I ondje je sagradio žrtvenik GOSPODU.

POGLAVLJE 8

Izrael zahtjeva kralja

1 I dogodilo se, kad je Samuel ostario, da je učinio svoje sinove sucima u Izraelu.

2 A ime njegovom prvorođencu bilo je Joel, a njegovom drugom *sinu* Abija; *oni su bili* suci u Beeršebi.

3 Ali njegovi sinovi nisu hodili njegovim putevima nego su skrenuli za dobitkom te primali mito i izvrtali pravdu.

4 Tada su se skupile sve starješine Izraelove i došle k Samuelu u Ramu.

5 I rekli su mu: "Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putevima. Postavi nam sada kralja da nam sudi, kako je *to kod* svih naroda."

6 Ali se ta riječ Samuelu zamjerila kad su rekli: "Daj nam kralja da nam sudi!" Tada se Samuel pomolio GOSPODU.

7 A GOSPOD je rekao Samuelu: "Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore; jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, da ja ne trebam kraljevati nad njima.

8 Po svim djelima koja su činili meni od onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa sve do današnjega dana, njima su me napustili i služili tuđim bogovima, tako oni čine i tebi.

9 Sada, stoga, poslušaj njihov glas, ali ih još svečano opomeni i pokaži im pravo kralj koji će kraljevati nad njima."

Samuel upozorava na kralja

10 Zatim je Samuel izrekao sve riječi GOSPODNJE narodu koji je od njega tražio kralja.

11 I rekao je: "Ovo će biti pravo kralja koji će kraljevati nad vama: uzimat će vaše sinove te *ih* određivati za sebe, za svoja bojna kola i da *budu* njegovi konjanici, a *neki* će trčati pred njegovim bojnim kolima.

12 Postavljat će ih za tisućnike i pedesetnike; i oni će orati njegovu zemlju i žeti njegovu žetvu i izrađivati mu bojno oružje i opremu za njegova bojna kola.

13 I uzimat će vaše kćeri *da budu* slastičarke te *da budu* kuharice i pekarice.

14 I uzimat će vaša polja i vaše vinograde i vaše maslinike, *baš one* najbolje, te će ih poklanjati svojim slugama.

15 I uzimat će desetinu od vaših usjeva i vaših vinograda i davat će je svojim službenicima i svojim slugama.

16 I uzimat će vaše sluge i vaše sluškinje i vaše najljepše mladiće i vaše magarce, te *ih* staviti u svoju službu.

17 Uzimat će desetinu od vaših ovaca, a vi ćete mu biti sluge.

18 I vi ćete zavapiti u onaj dan zbog vašeg kralja kojega ste si izabrali, a GOSPOD vas neće čuti u taj dan!"

19 Međutim narod je odbio biti poslušan Samuelovom glasu pa su rekli: "Ne, nego hoćemo imati kralja nad nama!

20 Tako da i mi možemo biti kao svi narodi: i da nam naš kralj može suditi, i ići pred nama i bojevati naše bitke."

21 I Samuel je čuo sve riječi naroda i on ih je izložio u uši GOSPODNJE.

22 A GOSPOD je rekao Samuelu: "Poslušaj njihov glas i postavi im kralja!" Nato je Samuel rekao ljudima Izraelcima: "Pođite svaki u svoj grad!"

POGLAVLJE 9

Šaul izabran za kralja

1 A bio je jedan čovjek iz Benjamina čije je ime bilo Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Behorata, sina Afijahova, Benjaminovac, moćan junak.

2 A on je imao sina čije ime *je bilo* Šaul, poseban mladić i lijep. I nije bilo ljepše osobe od njega među sinovima Izraelovim: od svojih ramena pa na više *bio je on* viši od svakoga iz naroda.

3 A Kišu, Šaulovom ocu, nestala je magarad, te je Kiš rekao svome sinu Šaulu: "Uzmi sada sa sobom jednog od slugu pa ustani *i* idi tražiti magarad!"

4 I prošao je Efrajimovu goru i prošao zemlju Šališu, ali *ju* nije našao. Zatim je prošao zemlju Šalim, no ni *ondje nije bila*; prošao je i zemlju Benjaminovu, ali *ju* nije našao.

5 A kad su došli u zemlju Suf, Šaul je rekao sluzi svome koji *je bio* s njim: "Hajde da se vratimo da se moj otac ne bi brinuo za magarad i zabrinuo se za nas!"

6 A on mu je rekao: "Gle sad, *postoji* u onom gradu čovjek Božji i *on je* poštovan čovjek: sve što govori, doista se i događa. Pođimo sada onamo, možda će nam pokazati put naš kojim trebamo poći."

7 Nato je Šaul rekao svome sluzi: "Ali gle, ako i pođemo, što ćemo ponijeti čovjeku? Jer je kruha nestalo u našim posudama, a nemamo ni dara da ponese mo čovjeku Božjem. Što imamo?"

8 A sluga je opet odgovorio Šaulu te rekao: "Gle, imam ovdje u ruci četvrtinu šekela srebra: dat ću *to* čovjeku Božjem da nas uputi na naš put."

9 (Nekoć se u Izraelu, kad bi čovjek išao tražiti *nešto* od Boga, ovako govorilo: "Hajde da pođemo k vidovnjaku!" Jer *koga* sada *zovu* Prorokom nekoć se zvao Vidovnjak.)

10 Tada je Šaul rekao svome sluzi: "Dobro si rekao. Hajde da pođemo!" Tako su otišli u grad gdje je bio čovjek Božji.

11 I kako su se oni penjali brdom prema gradu, našli su mlade djevojke koje su izašle

zagrabiti vodu. I rekli su im: "Je li vidovnjak ovdje?"

12 One su im odgovorile i rekle: "Jest, gle, *on je* pred tobom. Požuri se sada, jer je danas došao u grad, pošto danas narod ima žrtvu na uzvišici.

13 Čim uđete u grad, upravo ćete ga naći prije nego što se popne na uzvišicu da bi jeo. Jer narod neće jesti sve dok on ne dođe, zato što on mora blagosloviti žrtvu, *a* nakon toga će jesti oni koji su pozvani. Stoga sada uzađite, jer ćete ga u ovo vrijeme naći."

14 I oni su uzašli u grad. I kad su ulazili u grad, gle, Samuel je izašao nasuprot njih, uzlazeći na uzvišicu.

15 A GOSPOD je dan prije nego što je Šaul došao rekao Samuelu na uho njegovo govoreći:

16 "Sutra u ovo vrijeme poslat ću k tebi čovjeka iz zemlje Benjaminove, a ti ga pomaži *da bude* zapovjednik nad mojim narodom Izraelom, da on može spasiti moj narod iz ruke Filistejaca. Jer sam pogledao na narod svoj zato što je vapaj njegov došao do mene."

17 A kad je Samuel ugledao Šaula, GOSPOD mu je rekao: "Evo čovjeka za koga sam ti govorio: 'Baš taj će kraljevati nad mojim narodom.'"

18 Tada je Šaul pristupio Samuelu na gradskim vratima i rekao: "Kaži mi, molim te, gdje *je* vidovnjakova kuća."

19 Nato je Samuel odgovorio Šaulu i rekao: "Ja *sam* vidovnjak. Uzađi preda mnom na uzvišicu, jer ćeš danas sa mnom jesti; a sutra ću te otpustiti i reći ću ti sve što ti *je* na srcu.

20 A za magarad tvoju koja se je izgubila prije tri dana, o njoj ne razmišljaj jer se našla. I za koga *je* sve najpoželjnije iz Izraela? Nije li za tebe i za sav dom oca tvojega?"

21 Nato je Šaul odgovorio i rekao: "Nisam li ja Benjaminovac, iz najmanjeg od plemena Izraelova? A moja porodica *nije li* najmanja od porodica plemena Benjaminova? Zašto mi onda tako govoriš?"

22 Tada je Samuel uzeo Šaula i njegovog slugu i odveo ih u sobu za primanja te ih posjeo na čelnom mjestu među one koji su bili pozvani, kojih *je bilo* oko tridesetak.

23 Zatim je Samuel rekao kuharu: "Donesi dio koji sam ti dao i za koji sam ti rekao: 'To ostavi kod sebe.' "

24 I kuhar je uzeo plećku i *ono* što *je bilo* na njoj te je stavio pred Šaula. A Samuel je rekao: "Evo, što je ostalo! Stavi *to* pred sebe i jedi. Jer je *to* sačuvano za tebe za ovaj čas otkad sam rekao: 'Pozvao sam narod.' " Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom.

25 A kad su sišli s uzvišice u grad, Samuel je porazgovarao sa Šaulom na krovu kuće.

26 I rano su ustali; i dogodilo se u osvit dana da je Samuel pozvao Šaula na krov kuće govoreći: "Ustani da te otpustim!" I kad je Šaul ustao, izašli su van njih obojica, on i Samuel.

27 *I* dok su silazili prema kraju grada, Samuel je rekao Šaulu: "Naloži sluzi neka prođe naprijed pred nas!" I on je prošao. "A ti stani malo da ti pokažem riječ Božju."

POGLAVLJE 10

Šaul pomazan za kralja

1 Tada je Samuel uzeo čašu s uljem te je izlio na glavu njegovu; zatim ga je poljubio i rekao: "Nije li to zato što te GOSPOD pomazao da budeš zapovjednik nad baštinom svojom.

2 Kada danas odeš od mene tada ćeš naći dva čovjeka kod Raheline grobnice, na granici *zemlje* Benjaminove, u Selsahu; i oni će ti reći: 'Našle su magarad tvoju koju si pošao tražiti; i gle, tvoj se otac prestao

brinuti za magarad, ali žaluje za vama govoreći: Što da učinim za svoga sina?'

3 Onda ćeš otići odande dalje i doći do Taborske ravnice pa će te ondje susresti tri čovjeka koji će uzlaziti k Bogu u Betel: jedan će nositi tri jarića, a drugi će nositi tri hljeba kruha, a treći će nositi mijeh vina.

4 I oni će te pozdraviti i dat će ti dva *hljeba* kruha, što ćeš ti primiti iz njihove ruke.

5 Poslije toga doći ćeš do brda Božjega, gdje *se nalazi* filistejski garnizon. I dogodit će se, kad dođeš tamo u grad, susrest ćeš skupinu proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima psaltir i udaraljka i sviralo i harfa; i oni će prorokovati.

6 Tada će se Duh GOSPODNJI spustiti na tebe pa ćeš prorokovati s njima i bit ćeš pretvoren u drugog čovjeka.

7 I neka bude tako, kada se ovi znakovi ispune na tebi, onda čini kako ti se pruži prilika jer *je* Bog s tobom.

8 Zatim ćeš preda mnogom sići u Gilgal i ja ću, evo, sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i prinesem žrtve mirotvornice. Sedam dana se zadrži dok ne dođem k tebi i ne pokažem ti što ćeš činiti."

9 I bilo je *to tako*, da kad je on okrenuo leđa svoja da ode od Samuela, Bog mu je dao drugo srce i svi su se oni znakovi ispunili u onaj dan.

10 A kad su došli onamo na brdo, gle, u susret mu je došla skupina proroka i duh Božji sišao je na njega te je prorokovao među njima.

11 I dogodilo se, kad su ga vidjeli svi koji ga otprije poznavali da, evo, prorokuje među prorocima, da su ljudi *počeli* govoriti jedan drugome: "Što *je to* što je spopalo sina Kiševa? Zar *je* i Šaul među prorocima?"

12 A jedan odande je odgovorio i rekao: "A tko *je* njihov otac?" Stoga je to postala poslovice: "Zar *je* i Šaul među prorocima?"

13 A kad je dovršio prorokovanje, došao je na uzvišicu.

14 Tada je Šaulov stric rekao njemu i njegovom sluzi: "Kamo ste otišli?" A on je rekao: "Tražiti magarad, a kad smo vidjeli da je nigdje nema, otišli smo k Samuelu."

15 Nato je Šaulov stric rekao: "Reci mi, molim te, što vam je rekao Samuel."

16 A Šaul je rekao svome stricu: "Jasno nam je rekao da se je magarad našla." Ali po pitanju kraljevstva, o čemu je Samuel govorio, ništa mu nije ispričao.

Šaul objavljen za kralja

17 Zatim je Samuel sazvaio narod pred GOSPODA u Mispu

18 te rekao sinovima Izraelovim: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ja sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz ruke Egipćana i iz ruke svih kraljevstava i od onih koji su vas tlačili.'

19 A vi ste danas odbacili svoga Boga, onoga koji vas je spašavao od svih vaših nedaća i vaših nevolja; i vi ste mu rekli: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Stoga se sada prikažite pred GOSPODOM po svojim plemenima i po svojim tisućama."

20 A kad je Samuel učinio da sva plemena Izraelova pristupe, bilo je označeno pleme Benjaminovo.

21 I kad je učinio da se privede pleme Benjaminovo po njihovim porodicama, bila je označena porodica Matrijeva; zatim je bio označen Šaul, sin Kišev; ali kad su ga tražili, nisu ga mogli naći.

22 Stoga su još upitali GOSPODA: "Je li taj čovjek uopće došao ovamo?" Nato je GOSPOD odgovorio: "Evo ga, sakrio se među tovar."

23 Tada su otrčali i doveli ga odande; i kad je stao među narod, bio je svojim ramenima i na više, viši nego bilo tko iz naroda.

24 Tada je Samuel rekao svemu narodu: "Pogledajte njega koga je izabrao GOSPOD, da nema nikoga poput njega između svega naroda." I sav je narod počeo klicati i govoriti: "Živio kralj!"

25 Nato je Samuel objavio narodu kraljevsko pravo i zapisao *ga* u knjigu te je položio pred GOSPODA. Zatim je Samuel otpustio sav narod, svakoga svojoj kući.

26 A i Šaul je otišao kući u Gibeu, a s njim je pošla četa ljudi kojima je Bog taknuo srca.

27 Ali su sinovi Belijalovi rekli: "Kako će nas taj spasiti?" I prezreli su *ga* i nisu mu donijeli nikakve darove. No on je ostao miran.

POGLAVLJE 11

Šaul pobjeđuje Amonce

1 Tada je Nahaš Amonac uzašao i utaborio se nasuprot Jabešgileada; i svi ljudi iz Jabeša rekli su Nahašu: "Sklopi savez s nama pa ćemo ti služiti."

2 A Nahaš Amonac im je odgovorio: "Pod ovim *uvjetom* sklopit ću *savez* s vama: da svakome od vas iskopam desno oko pa *ga* postavim *za* sramotu svemu Izraelu."

3 Nato su mu starješine jabeške rekle: "Daj nam rok sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove, pa onda, ako ne *bude* nikoga da nas spasi, izaći ćemo k tebi."

4 Tada su glasnici došli u Gibeu Šaulovu te ispričali te vijesti na uši narodu. Nato je sav narod podigao svoj glas i zaplakao.

5 I gle, Šaul je išao za krdom iz polja. Nato je Šaul rekao: "Što *muči* narod da plače?" Tada su mu ispričali vijesti ljudi iz Jabeša.

6 I duh Božji sišao je na Šaula kad je čuo te vijesti i srdžba mu je silno planula.

7 I uzeo je on jaram volova te ih isjekao na komade te *ih* poslao po rukama glasnika u

sve krajeve Izraelove govoreći: "Tko ne pođe za Šaulom i za Samuelom, ovako će se učiniti njegovim govedima." I strah GOSPODNJI obuzeo je narod te su pošli jednodušno.

8 A kad ih je pobrojao u Bezeku: sinova Izraelovih bilo je tri stotine tisuća, a Judinih ljudi trideset tisuća.

9 Zatim su rekli glasnici koji su došli: "Ovako recite ljudima iz Jabešgileada: 'Sutra, kad sunce pripeče, doći će vam pomoć.' " Nato su glasnici otišli i dojavili to ljudima iz Jabeša; i oni su se razveselili.

10 Stoga su ljudi iz Jabeša rekli: "Sutra ćemo izaći k vama, a vi učinite s nama sve što vam se čini dobro."

11 I *tako* se dogodilo sutradan, da je Šaul razdijelio narod u tri čete; i došli su usred vojske o jutarnjoj straži te su pogublivali Amonce sve do dnevne vrućine. I dogodilo se, da su se oni koji su preostali raspršili, tako da ni dvojica od njih nisu ostali zajedno.

12 Tada je narod rekao Samuelu: "Tko je onaj koji je rekao: 'Zar će Šaul kraljevati nad nama?' Dovedite te ljude da ih pogubimo!"

13 Nato je Šaul rekao: "Neka se u ovaj dan nitko ne pogubi, jer je danas GOSPOD izborio spasenje u Izraelu."

14 Tada je Samuel rekao narodu: "Hajde da pođemo u Gilgal te ondje obnovimo kraljevstvo."

15 I sav je narod otišao u Gilgal te su ondje Šaula postavili za kralja pred GOSPODOM, u Gilgalu. I ondje su žrtvovali pred GOSPODOM žrtve od žrtava mirotvornih te su se ondje Šaul i svi ljudi iz Izraela silno radovali.

POGLAVLJE 12

Samuelov posljednji pozdrav

1 Tada je Samuel rekao svemu Izraelu: "Evo, poslušao sam glas vaš u svemu što ste mi rekli i postavio sam kralja nad vama.

2 I sada, evo, kralj hoda pred vama. A ja sam ostario i osijedio i, evo, sinovi moji *su* s vama. I ja sam hodio pred vama od svoje mladosti sve do današnjega dana.

3 Evo me! Posvjedočite protiv mene pred GOSPODOM i pred njegovim pomazanikom: kome sam oduzeo vola i kome sam oduzeo magarca? Koga li sam prevario? Koga li sam tlačio? Ili iz čije li sam ruke *nekakvo* mito primio da bi time zaslijepio oči svoje? Tada bih vam to natrag vratio."

4 A oni su rekli: "Nisi nas prevario, niti si nas tlačio, niti ništa nisi uzeo iz ruke bilo kojeg čovjeka."

5 Nato im je on rekao: "GOSPOD je svjedok protiv vas i njegov pomazanik je svjedok u ovaj dan da niste našli ništa u mojoj ruci." A oni su odgovorili: "Svjedok je!"

6 Tada je Samuel rekao narodu: "GOSPOD je taj koji je uzvisio Mojsija i Arona i koji je izveo očeve vaše iz Egipta.

7 Stoga sada ostanite mirni da s vama raspravljam pred GOSPODOM o svim pravednim djelima GOSPODNJIM, koja je on učinio vama i očevima vašim.

8 Kad je Jakov došao u Egipat, a očevi vaši zavapili GOSPODU, tada je GOSPOD poslao Mojsija i Arona, koji su izveli očeve vaše iz Egipta i naselili ih na ovome mjestu.

9 No kad su oni zaboravili GOSPODA, Boga svojega, on ih je prodao u ruke Siseri, zapovjedniku vojske hasorske, i u ruke Filistejaca, i u ruke kralja moapskoga, te su oni zaratili protiv njih.

10 Tada su zavapili GOSPODU i rekli: 'Sagriješili smo zato što smo napustili GOSPODA i počeli služiti Baalima i Aštarti; ali izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja pa ćemo tebi služiti!'

11 Nato je GOSPOD poslao Jerubaala i Bedana i Jiftaha i Samuela te vas je izbavio iz ruku vaših neprijatelja sa svih strana, i živjeli ste sigurno.

12 Ali kad ste vidjeli da Nahaš, kralja sinova Amonovih dolazi na vas, rekli ste mi: 'Ne, nego neka kralj kraljuje nad nama!', premda je GOSPOD, Bog vaš, *bio* vaš kralj.

13 Stoga sada pogledajte kralja kojega ste vi izabrali i kojega ste vi poželjeli! I, evo, GOSPOD je postavio kralja nad vama.

14 Ako se budete bojali GOSPODA i njemu služili te *ako* budete poslušni glasu njegovom i *ako* se ne budete bunili protiv zapovijedi GOSPODNJE, tada ćete i vi i kralj koji kraljuje nad vama nastaviti slijediti GOSPODA, Boga svojega.

15 Ako li ne budete poslušni glasu GOSPODNJEM, nego se budete bunili protiv zapovijedi GOSPODNJE, tada će ruka GOSPODNJA biti protiv vas, kao *što je bila* protiv očeva vaših.

16 Stoga sada stanite i pogledajte ovo veliko djelo koji će GOSPOD učiniti pred očima vašim.

17 Nije li danas žetva pšenice? I ja ću zazvati GOSPODA i on će poslati gromove i kišu da shvatite i vidite kako *je* velika opakost vaša, koju ste počinili pred očima GOSPODNJIM tražeći sebi kralja."

18 Tako je Samuel zazvao GOSPODA i GOSPOD je poslao gromove i kišu u onaj dan i sav se narod jako uplašio GOSPODA i Samuela.

19 Tada je sav narod rekao Samuelu: "Pomoli se za sluge svoje GOSPODU, Bogu svome, da ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali *i ovo* zlo tražeći sebi kralja."

20 Nato je Samuel rekao narodu: "Ne bojte se! Vi ste učinili svu ovu opakost, ali više ne skrećite od toga da slijedite GOSPODA, nego služite GOSPODU svim srcem svojim.

21 I ne skrećite; jer *biste tada pošli* za ispraznostima koja ništa ne koriste i ne izbavljaju, jer *su sama* isprazna.

22 Jer GOSPOD neće napustiti narod svoj, radi velikog imena svoga, zato što se GOSPODU sviđalo učiniti vas svojim narodom.

23 Štoviše za mene, Bože sačuvaj da ja sagriješim protiv GOSPODA prestajući moliti za vas; nego ću vas i poučavati dobrom i ispravnom putu.

24 Samo se bojte GOSPODA i njemu služite u istini svim srcem svojim; jer promotrite kakva je velika *djela* učinio za vas.

25 No ako li budete i dalje činili zlo, propast ćete i vi i vaš kralj."

POGLAVLJE 13

Šaul se bori protiv Filistejaca

1 Šaul je kraljevao jednu godinu; a kad je kraljevao dvije godine nad Izraelom,

2 Šaul je izabrao sebi tri tisuće Izraelaca: od kojih je dvije tisuće bilo sa Šaulom u Mikmašu i u gori Betelskoj, a tisuća je bila s Jonatanom u Gibej Benjaminovoj. A ostatak naroda je otpustio, svakoga u njegov šator.

3 Tada je Jonatan udario filistejski garnizon koji *je bio* u Gebi, a Filistejci su *to* dočuli. Tada je Šaul zatrubio u trubu po svoj zemlji govoreći: "Neka Hebreji čuju!"

4 I sav je Izrael čuo da se govori *kako* je Šaul udario filistejski garnizon te da se Izrael ogadio Filistejcima! Zatim je narod bio pozvan da ide za Šaulom u Gilgal.

5 A Filistejci su se skupili da zarate s Izraelom: tri tisuće bojnih kola i šest tisuća konjanika, a naroda kao mnoštvo pijeska *što je* na obali morskoj. I uzašli su i utaborili se kod Mikmaša, istočno od Betavena.

6 Kad su ljudi Izraelci vidjeli da su u nevolji (jer je narod bio pritisnut) tada su se ljudi

posakrivali u špilje i u žbunje i među stijene i na uzvišice i u jame.

7 A neki su Hebreji prešli preko Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu. A Šaul je još *bio* u Gilgalu, i sav narod koji ga je slijedio drhtao je.

Šaulova nezakonita žrtva

8 I on se zadržao sedam dana, prema vremenu koje mu je *odredio* Samuel; ali Samuel nije došao u Gilgal te se narod počeo razilaziti od njega.

9 Nato je Šaul rekao: "Donesite mi ovamo žrtvu paljenicu i žrtve mirotvornice!" Tada je prinio žrtvu paljenicu.

10 I dogodilo se, da čim je završio s prinošenjem žrtvu paljenice, evo, Samuel je došao; i Šaul mu je izašao u susret pozdraviti ga.

11 Zatim mu je Samuel rekao: "Što si učinio?" A Šaul je rekao: "Zato što sam vidio da se narod razilazi od mene i *da* ti ne dolaziš u određene dane te da su se Filistejci skupili u Mikmašu,

12 stoga sam ja rekao: 'Sada će Filistejci sići na mene u Gilgalu, a ja nisam uputio molbu GOSPODU!' Stoga sam se primorao i prinio žrtvu paljenicu."

13 Tada je Samuel rekao Šaulu: "Ludo si napravio! Nisi održao zapovijed GOSPODA, Boga svojega, koju ti je zapovjedio; jer bi sada GOSPOD učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom zauvijek.

14 Ali sada tvoje kraljevstvo neće trajati: GOSPOD je potražio sebi čovjeka po svom vlastitom srcu i GOSPOD mu je zapovjedio da bude zapovjednik nad svojim narodom; zato što ti nisi održao ono što ti je GOSPOD zapovjedio."

15 Nato je Samuel ustao i uzašao iz Gilgala u Gibeu Benjaminovu. A Šaul je pobrojao narod *koji je bio* nazočan s njim, oko šest stotina ljudi.

16 I Šaul i njegov sin Jonatan i narod *koji je bio* nazočan s njima ostali su u Gibeu Benjaminovoj, a Filistejci su se utaborili u Mikmašu.

17 Tada su iz filistejskog tabora izašli pljačkaši u tri čete: jedna četa je okrenula *na* put *koji vodi* u Ofru u zemlju šualsku;

18 a druga je četa okrenula *na* put *prema* Bethoronu, a treća četa je okrenula *na* granični put koja gleda na dolinu Zeboim prema pustinji.

19 A po svojoj zemlji Izraelovoj nije se moglo naći kovača, jer su Filistejci rekli: "Samo da *si* Hebreji ne bi napravili mačeve ili koplja."

20 Zato su svi Izraelci silazili k Filistejcima da bi svatko naoštrio svoj nož pluga i svoju motiku i svoju sjekiru i svoj pijuk.

21 A imali su i turpije za pijuke, za motike i za vile i za sjekire i za oštrenje ostana.

22 Tako se dogodilo, na dan bitke, da se u rukama svega naroda *koji je bio* sa Šaulom i Jonatanom nije našlo ni mača ni koplja; samo su se našli kod Šaula i njegovog sina Jonatana.

23 A filistejski garnizon izašao je prema prijelazu kod Mikmaša.

POGLAVLJE 14

Jonatan pobjeđuje Filistejce

1 I dogodilo se jednoga dana, da je Jonatan, sin Šaulov rekao svome momku koji mu je nosio bojnu opremu: "Hajde da prijedemo do filistejskog garnizona *koji je* na drugoj strani." Ali ocu svome nije ništa rekao.

2 A Šaul se zadržao u najkrajnijem području Gibeu, pod narom *koji je* u Migronu; a naroda koji je bio s njim *bilo je* oko šest stotina ljudi.

3 A Ahija, sin Ahituba, Ikabodova brata, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika

GOSPODNJEGA u Šilu, nosio je efod. A narod nije znao da je Jonatan otišao.

4 A između prijelaza, kroz koje je Jonatan naumio prijeći do filistejskog garnizona, bila je strma stijena s jedne strane i strma stijena s druge strane. I jednoj *je* ime *bilo* Bozez, a drugoj je ime bilo Sene.

5 Pročelje prve *bilo je* smješteno na sjeveru nasuprot Mikmašu, a druge na jugu nasuprot Gibei.

6 Tada je Jonatan rekao momku koji je nosio njegovu bojnu opremu: "Hajde da prijeđemo do garnizona onih neobrezanih. Možda će GOSPOD učiniti nešto za nas, jer ništa ne spriječava GOSPODA da spasi, bilo s mnogo ili s malo."

7 Nato mu je njegov štitonoša rekao: "Čini sve što ti *je* na srcu. Okreni se, evo, ja *sam* s tobom, uz tvoje srce."

8 Tada mu je Jonatan rekao: "Evo, mi ćemo prijeći k tim ljudima i otkrit ćemo im se."

9 Ako li nam kažu ovako: 'Čekajte dok ne dođemo do vas', tada ćemo se zaustaviti na svome mjestu i nećemo uzlaziti k njima.

10 Ako li kažu ovako: 'Uzađite k nama', tada ćemo uzaći, jer ih je GOSPOD predao u ruke naše. I to *će* nam *biti* znak."

11 Tako su se njih obojica otkrila filistejskom garnizonu pa su Filistejci rekli: "Gle, Hebreji izlaze iz rupa u koje su se sakrili."

12 Zatim su se ljudi iz garnizona odazvali Jonatanu i njegovom štitonoši te rekli: "Uzađite k nama da vam nešto pokažemo!" Nato je Jonatan rekao svome štitonoši: "Penji se za mnom, jer ih je GOSPOD predao u ruke Izraelove."

13 I Jonatan se počeo penjati *pomažući* si rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša. Zatim su *počeli* padati pred Jonatana, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim.

14 I u tome prvom pokolju koji su počinili Jonatan i njegov štitonoša, *palo je* oko dvadesetak ljudi, na otprilike pola jutra zemlje, *koju* jaram *volova može izorati*.

15 I zavladao je trepet u taboru i na polju, i među cijelim narodom. I garnizon i pljačkaši i oni su zadrhtali, i zemlja se zatresla; tako je zavladao silan trepet.

16 Tada su Šaulovi stražari u Gibe Benjaminovoj pogledali, i gle, mnoštvo se rasulo te su krenuli tući *jedan drugoga*.

17 Tada je Šaul rekao narodu što *je bio* s njim: "Pobrojite se sada i vidite tko je otišao od nas." I kad su se pobrojili, gle, *ondje* nije *bilo* Jonatana i njegovog štitonoše.

18 Zatim je Šaul rekao Ahiji: "Donesi ovamo Kovčeg Božji!" Jer je Kovčeg Božji u to vrijeme bio sa sinovima Izraelovim.

19 I dogodilo se, dok je Šaul razgovarao sa svećenikom, da je buka koja *se pojavila* u filistejskom taboru postajala sve veća, te je Šaul rekao svećeniku: "Povuci ruku svoju!"

20 Nato se Šaul i sav narod koji *je bio* s njim okupio te su krenuli u bitku. I gle, *tamo* je mač svakoga bio protiv svoga druga i nastala je jako velika pomutnja.

21 Štoviše i Hebreji koji su bili s Filistejcima otprije, koji su uzašli s njima u tabor iz okolnih *zemalja*, i oni su se *okrenuli* da budu uz Izraelce koji *su bili* sa Šaulom i Jonatanom.

22 Isto tako i svi Izraelci koji su se bili sakrili u Efrajimovoj gori, *kad* su čuli da Filistejci bježe, i oni su žestoko krenuli za njima u bitku.

23 Tako je GOSPOD toga dana spasio Izrael, a boj se proširio sve do Betavena.

Šaulova ishitrena zakletva

24 A ljudi iz Izraela su toga dana bili uznemireni, jer je Šaul zakleo narod govoreći: "Proklet *bio* čovjek koji bude jeo

bilo koju hranu do večeri, tako da se mogu osvetiti svojim neprijateljima!" Tako nitko od naroda nije okusio *nikakvu* hranu.

25 I svi oni iz one zemlje došli su u šumu; i ondje je bilo meda na tlu.

26 I kad je narod došao u šumu, gle, med je potekao, ali nitko nije prinio ruku svoju k ustima, jer se narod bojao zakletve.

27 No Jonatan nije čuo kad je njegov otac zakleo narod. Stoga je primakao vrh štapa koji mu *je bio* u ruci i zamočio ga u medene saće pa prinio ruku svoju k svojim ustima; i oči su mu zasvijetlile.

28 Tada je jedan iz naroda progovorio i rekao: "Tvoj je otac strogo zakleo narod zakletvom govoreći: 'Proklet *bio* čovjek koji danas pojede *bilo koju* hranu!' " A narod je bio iznemogao.

29 Nato je Jonatan rekao: "Moj otac svaljuje nevolju na zemlju. Gledajte, molim vas, kako su mi oči bile zasvijetlile zato što sam okusio malo toga meda.

30 Koliko li *bi* još bolje *bilo* da je danas narod slobodno jeo od plijena svojih neprijatelja što su ga našli? Zar ne bi sada pokolj među Filistejcima bio još veći?"

31 A onoga dana tukli su Filistejce od Mikmaša sve do Aijalona, i narod je bio jako iznemogao.

32 Zatim se narod bacio na plijen te su nahvatali ovaca i goveda i teladi pa su *ih* poklali na tlu; i narod *ih* je počeo jesti s krvlju.

33 Tada su *to* javili Šaulu govoreći: "Gle, narod griješi protiv GOSPODA, tako što jedu s krvlju!" A on je rekao: "Prijestupili ste! Dovaljajte mi danas velik kamen!"

34 Zatim je Šaul rekao: "Raspršite se među narod i recite im: 'Svatko neka dovede k meni svoga vola i svatko svoju ovcu pa ih ovdje zakoljite i jedite; i nećete griješiti protiv GOSPODA jedući s krvlju.' " I sav je

narod doveo još iste noći svatko sa sobom svoga vola te su *ih* ondje zaklali.

35 Tada je Šaul sagradio žrtvenik GOSPODU; to je bio prvi žrtvenik koji je on sagradio GOSPODU.

36 Zatim je Šaul rekao: "Spustimo se noću za Filistejcima i plijenimo ih do jutarnjeg svjetla i nemojmo im ostaviti nijednoga čovjeka!" A oni su rekli: "Čini sve što ti se čini dobro!" Nato je svećenik rekao: "Pristupimo ovdje k Bogu!"

37 Tada je Šaul zatražio savjet od Boga: "Trebam li sići za Filistejcima? Hoćeš li ih predati u ruke Izraelove?" Ali mu nije odgovorio u onaj dan.

38 Zatim je Šaul rekao: "Pristupite ovamo, svi glavari narodni! Saznajte i vidite u čemu je bio taj grijeh ovog dana.

39 Jer, *neka* GOSPOD živi, koji spašava Izrael, makar bio i na mojem sinu Jonatanu, zasigurno mora umrijeti!" Ali nitko između svega naroda nije mu odgovorio.

40 Tada je on rekao svemu Izraelu: "Vi budite na jednoj strani, a ja i moj sin Jonatan bit ćemo na drugoj strani." Nato je narod rekao Šaulu: "Napravi ono što ti se čini dobro!"

41 Stoga je Šaul rekao GOSPODU, Bogu Izraelovu: "Podari nam pravi *ždrijeb*!" I bili su označeni Šaul i Jonatan, a narod je izmakao.

42 Zatim je Šaul rekao: "Bacite *ždrijeb* između mene i mog sina Jonatana!" I bio je označen Jonatan.

43 Tada je Šaul rekao Jonatanu: "Reci mi što si učinio!" Nato mu je Jonatan ispričao i rekao: "Ja sam samo okusio malo meda vrškom štapa koji mi *je bio* u ruci, i evo, moram umrijeti!"

44 Zatim je Šaul odgovorio: "Tako *mi* Bog učinio i više od toga; jer ćeš zasigurno umrijeti, Jonatane!"

45 No narod je rekao Šaulu: "Zar da umre Jonatan, koji je izborio ovo veliko spasenje u Izraelu? Bože sačuvaj! *Neka* GOSPOD živi, nijedna vlas s njegove glave neće pasti na zemlju jer je on s Bogom izborio ovaj dana!" Tako je narod spasio Jonatana da nije poginuo.

46 Zatim je Šaul odustao od tjeranja Filistejaca te su Filistejci otišli u svoje mjesto.

47 Tako je Šaul preuzeo kraljevstvo nad Izraelom te je zaratio protiv svih svojih neprijatelja na sve strane: protiv Moaba i protiv sinova Amonovih i protiv Edoma i protiv kraljeva Sobe i protiv Filistejaca; i kuda god se je okrenuo, mučio *ih* je.

48 I sakupio je vojsku i potukao Amalečane i izbavio Izraela iz ruku onih koji su ga pljačkali.

49 A Šaulovi sinovi bili su Jonatan, Išvi i Malkišua; a imena njegovih dviju kćeri *bila su ova*: ime prvorodene *bilo je* Meraba, a ime mlađe *bilo je* Mikala.

50 A ime Šaulove žene *bilo je* Ahinoama, *ona je bila* kći Ahimaasova. A ime zapovjednika njegove vojske *bilo je* Abner, *on je bio* sin Nera, Šaulova strica.

51 A Kiš *je bio* Šaulov otac, a Ner Abnerov otac *bio je* sin Abielov.

52 I žestok se rat vodio protiv Filistejaca sve dane Šaulove. A Šaul kad bi vidio nekog jakog čovjeka ili bilo kojeg hrabrog čovjeka, uzimao ga je k sebi.

POGLAVLJE 15

GOSPOD odbacuje Šaula

1 Samuel je također rekao Šaulu: "GOSPOD me je poslao da te pomažem za kralja nad njegovim narodom, nad Izraelom. Stoga sada poslušaj glas riječi GOSPODNJIH.

2 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Sjećam se onoga što je Amalek učinio

Izraelu, kako mu je postavio *zasjedu* na putu kad je ovaj izlazio iz Egipta.

3 Sada idi i udari Amaleka, i u potpunosti zatri sve što ima, i ne šteti ga nego pobij i muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda i ovce, deve i magarad! "

4 Tada je Šaul sakupio narod te ih pobrojio u Telamu: dvije stotine tisuća pješaka i deset tisuća ljudi iz Jude.

5 Zatim je Šaul došao do amalečkoga grada te postavio *zasjedu* u dolini.

6 I Šaul je rekao Kenijcima: "Idite, odstupite i otidite od Amalečana da vas ne uništim s njima; jer ste vi iskazali dobrotu prema svim sinovima Izraelovima kad su izlazili iz Egipta." Tako su Kenijci odstupili od Amalečana.

7 Nato je Šaul potukao Amalečane od Havile *pa sve* dok ne dođeš do Šura, koji *je* nasuprot Egipta.

8 I uhvatio je Agaga, amalečkog kralja živoga, a sav je narod u potpunosti zatro oštricom mača.

9 Ali su Šaul i narod poštedjeli Agaga i one najbolje ovce i goveda i tovljenike i jaganjce i sve *što je bilo* dobro i nisu ih htjeli potpuno zatri; nego sve što je bilo gadno i za odbaciti, to su potpuno zatri.

10 Tada je riječ GOSPODNJA došla Samuelu, govoreći:

11 "Kajem se što sam Šaula postavio za kralja: jer se okrenuo od toga da slijedi mene i nije izvršio moje zapovijedi." I to je ražalostilo Samuela te je svu noć vapio GOSPODU.

12 I kad je Samuel ustao rano ujutro da susretne Šaula, dojavili su Samulelu govoreći: "Šaul je došao u Karmel, i gle, pripremio je sebi mjesto; zatim se okrenuo i prošao dalje te sišao u Gilgal."

13 Tada je Samuel došao k Šaulu, a Šaul mu je rekao: "Blagoslovio te GOSPOD! Izvršio sam zapovijed GOSPODNJU."

14 Nato je Samuel rekao: "Što onda *znači* ovo ovčje blejanje u mojim ušima i mukanje goveda što ga ja čujem?"

15 A Šaul je rekao: "Dognali su ih od Amalečana, jer je narod poštedio najbolje ovce i najbolja goveda da ih žrtvuje GOSPODU, Bogu tvome; a ostalo smo u potpunosti zatrli."

16 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Stani pa ću ti reći što mi je noćas GOSPOD govorio." A on mu je rekao: "Govori!"

17 Tada je Samuel rekao: "Kad *si* ti sâm *bio* malen u svojim očima, nisi li ti *postao* glavar plemena Izraelovih pa te GOSPOD pomazao za kralja nad Izraelom?"

18 I GOSPOD te je poslao na put i rekao: 'Idi i u potpunosti zatri te grešnike Amalečane i bori se s njima sve dok ih ne istrijebiš.'

19 Zašto onda nisi bio poslušan glasu GOSPODNJEM, nego si se bacio na plijen i učinio ono što je zlo u očima GOSPODNJIM?"

20 Nato je Šaul rekao Samuelu: "Da, ja sam bio poslušan glasu GOSPODNJEM i otišao sam putem kamo me je GOSPOD poslao; i doveo sam Agaga, kralja amalečkoga, i u potpunosti sam zatro Amalečane.

21 Ali je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, najbolje od onoga što je trebalo biti u potpunosti zatrto, da žrtvuje GOSPODU, Bogu tvome, u Gilgalu."

22 Tada je Samuel rekao: "Uživa li GOSPOD u žrtvama paljenicama i žrtvama *više* nego u poslušnosti glasu GOSPODNJEM? Gle, poslušnost je bolja od žrtve, a pokornost od pretiline ovnujske.

23 Jer buntovnost *je kao* grijeh čaranja, a tvrdoglavost *je kao* nepravda i

idolopoklonstvo. Zato što si odbacio riječ GOSPODNJU, i on je tebe odbacio kao kralja!"

24 Zatim je Šaul rekao Samuelu: "Sagriješio sam jer sam prekršio zapovijed GOSPODNJU i tvoje riječi; zato što sam se bojao naroda i bio poslušan glasu njihovom.

25 Stoga sada, molim te, oprosti moj grijeh i vrati se sa mnom da mogu iskazati štovanje GOSPODU."

26 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Neću se vratiti s tobom: jer si ti odbacio riječ GOSPODNJU, pa je GOSPOD odbacio tebe da ne budeš *više* kralj nad Izraelom."

27 I kako se Samuel okrenuo da ode, on ga je uhvatio za skut njegova plašta, no on se otkinuo.

28 Tada mu Samuel rekao: "GOSPOD je danas od tebe otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga bližnjemu tvome, *koji je* bolji od tebe.

29 I također, Snaga Izraelova neće lagati niti se pokajati, jer on nije čovjek da bi se trebao pokajati."

30 Tada je on rekao: "Sagriješio sam; *ali*, molim te, iskaži mi sada čast pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da mogu iskazati štovanje GOSPODU, Bogu tvome."

31 Tako se Samuel vratio za Šaulom i Šaul je iskazao štovanje GOSPODU.

32 Zatim je Samuel rekao: "Dovedite k meni Agaga, kralja amalečkoga!" I Agag je ugodno došao k njemu. Tada je Agag rekao: "Zasigurno, gorčina smrti je prošla."

33 A Samuel je rekao: "Kao što je tvoj mač učinio da su žene bez djece, tako će među ženama tvoja majka ostati bez djeteta!" I Samuel je isijekao Agaga na komade pred GOSPODOM u Gilgalu.

34 Zatim je Samuel otišao u Ramu, a Šaul je uzašao svojoj kući u Gibeu Šaulovu.

35 I Samuel nije više dolazio vidjeti Šaula sve do dana svoje smrti. Ipak Samuel je tugovao zbog Šaula; a GOSPOD se pokajao što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

POGLAVLJE 16

David pomazan za kralja

1 I GOSPOD je rekao Samuelu: "Dokle li ćeš ti tugovati zbog Šaula, budući da sam ga ja odbacio da ne kraljuje nad Izraelom? Napuni rog svoj uljem i pođi, ja te šaljem k Jišaju Betlehemcu; jer sam između njegovih sinova pribavio sebi kralja."

2 A Samuel je rekao: "Kako bih mogao ići? Ako Šaul *to* čuje, ubit će me!" No GOSPOD mu je rekao: "Uzmi sa sobom junicu te reci: 'Došao sam žrtvovati GOSPODU!'"

3 I pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću ti pokazati što trebaš činiti: i pomazat ćeš mi *onoga* koga ti ja imenujem."

4 I Samuel je učinio ono što je GOSPOD rekao i došao u Betlehem. A gradske starješine su zadrhtale zbog njegovog dolaska te su rekli: "Dolaziš li u miru?"

5 Nato je on rekao: "U miru! Došao sam žrtvovati GOSPODU; posvetite se i dođite sa mnom na žrtvu!" Zatim je posvetio Jišaja i njegove sinove i pozvao ih na žrtvu.

6 I dogodilo se, kad su došli da je pogledao na Eliaba i rekao: "Doista *je* pomazanik GOSPODNJI pred njim!"

7 Ali je GOSPOD rekao Samuelu: "Ne gledaj na njegov izgled ni na njegov visoki stas, zato što sam ga ja odbacio. Jer *GOSPOD* ne *gleda* kao što čovjek gleda: jer čovjek gleda na vanjski izgled, a GOSPOD gleda na srce."

8 Zatim je Jišaj dozvao Abinadaba i pustio ga da prođe ispred Samuela. Nato je rekao: "Ni ovoga GOSPOD nije izabrao."

9 Tada je Jišaj pustio Šamu da prođe pored, a on je rekao: "Ni ovoga GOSPOD nije izabrao."

10 Nadalje je Jišaj pustio da sedam sinova njegovih prođu ispred Samuela. Tada je Samuel rekao Jišaju: "GOSPOD nije izabrao ove."

11 Nato je Samuel rekao Jišaju: "Jesu li ovdje sva *tvoja* djeca?" A on je rekao: "Ostao je još najmlađi, i evo, on čuva ovce." Tada je Samuel rekao Jišaju: "Pošalji *po njega* i dovedi ga; jer nećemo sjedati sve dok on ne dođe ovamo."

12 I on je poslao *po njega* i doveo ga. A on *je bio* rumen i pored toga prekrasnoga izgleda i lijepa stasa. I GOSPOD je rekao: "Ustani, pomazi ga; jer *je* on taj!"

13 Tada je Samuel uzeo rog s uljem i pomazao ga usred njegove braće. I Duh GOSPODNJI sišao je na Davida *te je ostao na njemu* od onoga dana pa nadalje. Nato je Samuel ustao i otišao u Ramu.

David u Šaulovoj službi

14 A Duh GOSPODNJI je odstupio od Šaula, a jedan zao duh, od GOSPODA, počeo ga je uznemiravati.

15 Tada su mu Šaulove sluge rekly: "Gle sada, jedan zao duh od Boga uznemirava te."

16 Neka sada naš gospodar zapovjedi slugama svojim, *koje su* pred tobom, da potraže čovjeka koji je vješt svirač na harfi. I dogodit će se, kad je zao duh od Boga nad tobom, da će onaj zasvirati svojom rukom pa će ti biti dobro."

17 Zatim je Šaul rekao svojim slugama: "Pribavite mi sad čovjeka koji umije dobro svirati i dovedite *ga* k meni!"

18 Nato je jedan od njegovih slugu odgovorio i rekao: "Gle, ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on je vješt u sviranju i moćni je junak i ratnik, i razuman kod

rasprava, i prijatna je osoba i GOSPOD *je* s njim."

19 Zato je Šaul poslao glasnike k Jišaju i rekao: "Pošalji mi Davida, svoga sina koji je kod ovaca!"

20 A Jišaj je uzeo jednog magarca *natovarenog* kruhom i mijeh vina i jednog jarića te je *njih* poslao Šaulu po svome sinu Davidu.

21 I David je došao k Šaulu te je stajao pred njim. I Šaul ga je jako zavolio te je on postao njegov štitonoša.

22 Zatim je Šaul poručio Jišaju govoreći: "Neka David, molim te, stoji preda mnom, jer je našao naklonost u očima mojim."

23 I dogodilo se, kad je *zli* duh od Boga bio nad Šaulom, da je David uzeo harfu i svirao svojom rukom; tada se Šaul okrijepio i bilo mu je dobro, i zao duh je odstupio od njega.

POGLAVLJE 17

David i Golijat

1 A Filistejci su sakupili svoje vojske za boj; i sakupili su se kod Šoka koji *pripada* Judi te su se utaborili između Šoka i Azeke u Efsdamimu.

2 A Šaul i ljudi iz Izraela sakupili su se i utaborili u dolini Elinoj te su se postrojili u bojni red protiv Filistejaca.

3 I Filistejci su stajali na gori s jedne strane, a Izrael je stajao na gori s druge strane, a između njih *je bila* dolina.

4 A iz filistejskog tabora izašao je jedan prvoborac, imenom Golijat, iz Gata, koji *je bio* visok šest lakata i jedan pedalj.

5 I na glavi svojoj *imao je* mjedenu kacigu te je bio obučen u ljuskav oklop, i težina oklopa *bila je* pet tisuća mjedenih šekela.

6 I na nogama svojim *imao je* mjedene nogavice, a između svojih ramena mjedeni okrugli štit.

7 A drška njegova koplja *bila je* kao tkalačko vratilo, a šiljak njegovog koplja *težio je* šest stotina željeznih šekela; a pred njim je išao jedan koji je nosio štit.

8 I on je stao i doviknuo vojskama Izraelovim te im rekao: "Zašto ste izašli te se postrojili u bojni red? Nisam li ja Filistejac, a vi sluge Šaulove? Izaberite si jednoga čovjeka pa neka siđe k meni!"

9 Ako je u stanju boriti se sa mnom i ubiti me, onda ćemo mi biti vaše sluge; ako li ja nadjačam njega i ubijem ga, onda ćete vi biti naše sluge i služiti nama."

10 Zatim je Filistejac rekao: "Ja danas prkosim vojskama Izraelovim; dajte mi jednog čovjeka da se borimo međusobno!"

11 Kad je Šaul i sav Izrael čuo ove riječi Filistejca, bili su zastrašeni i silno su se uplašili.

12 A David je bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehemjude čije *je* ime *bilo* Jišaj, a imao je osam sinova. I taj se čovjek u Šaulovo vrijeme vodio *kao* starac među ljudima.

13 I tri najstarija Jišajeva sina otišla su i slijedili su Šaula u boju; i imena te trojice njegovih sinova koji su otišli u boj *bila su*: Eliab prvorođenac, te drugi poslije njega Abinadab, pa treći Šama.

14 A David *je bio* najmlađi. I ona tri najstarija slijedili su Šaula.

15 Ali je David odlazio i vraćao se od Šaula kako bi napasao ovce svoga oca u Betlehemu.

16 A Filistejac je istupao ujutro i uvečer i prikazivao se *tako* četrdeset dana.

17 I Jišaj je rekao svome sinu Davidu: "Uzmi sada za svoj braću jednu efu ovog

prženog *žita* i ovih deset hljebova i otrči u tabor k svojoj braći.

18 A ovih deset sireva odnesi tisućniku *njihovom*, pa pogledaj kako su tvoja braća i donesi od njih znak!"

19 A Šaul i oni i svi ljudi iz Izraela *bili su* u dolini Elinoj, ratujući s Filistejcima.

20 I David je ustao rano ujutro i ostavio ovce jednom čuvaru te uzeo *stvari* i otišao kako mu je zapovjedio Jišaj. I došao je do rova, kad je vojska izlazila u borbu, i klicao zbog bitke.

21 Jer su se Izrael i Filistejci postrojili u bojni red, vojska protiv vojske.

22 A David je ostavio svoju opremu u rukama čuvara opreme pa je otrčao k vojsci. I došao je i pozdravio svoju braću.

23 I dok je s njima razgovarao, gle, onaj prvoborac, Filistejac iz Gata, imenom Golijat, izašao je ondje iz filistejskih vojski i progovorio one iste riječi tako da *ih* je David čuo.

24 A svi su ljudi iz Izraela, čim su ugledali toga čovjeka, pobjegli su od njega i bili su jako prestrašeni.

25 I ljudi iz Izraela su rekli: "Jeste li vidjeli onoga čovjeka što je izašao? Zasigurno je on izašao da prkosi Izraelu. I dogodit će se, *da* će čovjeku koji njega ubije kralj podariti silno blago i dat će mu svoju kćer, a dom oca njegova učinit će da bude slobodan u Izraelu."

26 Tada je David rekao ljudima koji su stajali pokraj njega, govoreći: "Što će se učiniti čovjeku koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela? Jer tko *je* taj neobrezani Filistejac koji prkosi vojskama Boga živoga?"

27 A narod mu je odgovorio na ovaj način govoreći: "Tako će se učiniti čovjeku koji ga ubije."

28 A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kad je on govorio ljudima, Eliab je srdžbom planuo na Davida te rekao: "Zašto si ti sišao ovamo? I kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Poznajem ja tvoju oholost i zlobu tvoga srca; jer si sišao da bi vidio bitku!"

29 A David je rekao: "Što sam sada učinio? Zar nema razloga *za ovo*?"

30 Tada se okrenuo od njega k drugome te progovorio na isti način. I narod mu je odgovorio na isti način kao prije.

31 A kad su se pročule te riječi koje je izgovorio David, prenijeli su *ih* Šaulu pa je on poslao po njega.

32 Nato je David rekao Šaulu: "Neka nikome ne klone srce zbog onoga! Tvoj će sluga ići i borit će se s tim Filistejcem."

33 Tada je Šaul rekao Davidu: "Nisi ti u stanju ići na toga Filistejca da se boriš s njim; jer ti si *samo* mladić, a on ratnik od svoje mladosti."

34 Nato je David rekao Šaulu: "Tvoj je sluga čuvao ovce svoga oca, pa kad bi došao lav, i *isto* medvjed te uhvatio janje iz stada,

35 ja bih izašao za njim i udario ga i istrkao mu *ju* iz ralja. A kad bi on ustao na me, uhvatio bih *ga* za grivu i udario ga te ga ubio.

36 Tvoj sluga je ubio i lava i medvjeda, pa će *i* tom neobrezanom Filistejcu biti kao jednom od njih pošto je prkosio vojskama Boga živoga."

37 David je povrh toga rekao: "GOSPOD koji me izbavio iz lavlje pandže i medvjede šape izbavit će me i iz ruku toga Filistejca." Tada je Šaul rekao Davidu: "Idi i GOSPOD neka bude s tobom!"

38 Zatim je Šaul obukao Davida u svoju bojnu opremu, i na glavu mu je stavio mjedenu kacigu; isto tako obukao mu je ljuskav oklop.

39 Zatim je David pripasao svoj mač preko svoje bojne odore te je pokušao hodati, jer još *to* nije probao. Nato je David rekao Šaulu: "Ne mogu hodati u tome jer nisam u *tome* oproban." I David je to skinuo sa sebe.

40 Tada je David uzeo svoj štap u ruku svoju te je izabrao iz potoka pet glatkih kamenova i stavio ih u pastirsku torbu, koju je imao, i to u jednu kesu: a pračka mu *je bila* u ruci njegovoj te se primaknuo k Filistejcu.

41 I Filistejac je išao sve bliže i primicao se k Davidu, i čovjek koji mu je nosio štit *išao je* pred njim.

42 A kad je Filistejac pogledao okolo i ugledao Davida, prezreo ga je jer je bio još mlad, i rumen, i lijepog izgleda.

43 Tada je Filistejac rekao Davidu: "*Jesam li* ja pas da ti ideš na mene sa štapovima?" I Filistejac je počeo proklinjati Davida svojim bogovima.

44 Zatim je Filistejac rekao Davidu: "Dođi k meni da dam meso tvoje pticama nebeskim i zvijerima poljskim!"

45 Nato je David rekao Filistejcu: "Ti ideš na mene mačem i kopljem i oklopom, no ja idem na tebe u ime GOSPODA nad vojskama, Boga vojski Izraelovih kojima si ti prkosio.

46 Danas će te GOSPOD predati u ruku moju, ja ću te ubiti i skinut ću tvoju glavu s tebe i danas ću mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i divljim zvijerima zemaljskim da bi sva zemlja spoznala da postoji Bog u Izraelu.

47 I sav će ovaj zbor znati da GOSPOD ne spašava mačem i kopljem; jer boj *je* GOSPODOV i on će vas predati u ruke naše."

48 I dogodilo se, kad je Filistejac ustao i pošao te se približavao da susretne Davida, da se David požurio i potrčao prema vojsci u susret Filistejcu.

49 Tada je David posegnuo rukom u torbu svoju te odande uzeo kamen i izbacio *ga* iz pračke pa pogodio Filistejca u čelo njegovo tako da mu se kamen zabio u čelo. Nato je pao na lice svoje na zemlju.

50 Tako je David pračkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i pogubio ga; a nije ni mača *bilo* u ruci Davidovoj.

51 Stoga je David potrčao i stao na Filistejca, i uzeo njegov mač pa ga izvukao iz korica njegovih te ga je pogubio i njime mu odsjekao glavu. A kad su Filistejci vidjeli da je njihov prvoborac bio mrtav, pobjegli su.

52 Tada su ljudi iz Izraela i Jude ustali i klicali te potjerali Filistejce sve do kad dođeš u dolinu pa do gradskih vrata Ekrona. A izranjavani Filistejci padali su putem prema Šaarajimu pa sve do Gata i do Ekrona.

53 Zatim su se sinovi Izraelovi vratili iz jurnjave za Filistejcima te su opljačkali njihove šatore.

54 A David je uzeo Filistejčevu glavu i donio je u Jeruzalem, a bojnu opremu njegovu stavio je u svoj šator.

55 A kad je Šaul vidio Davida kako izlazi protiv Filistejca, rekao je Abneru, zapovjedniku vojske: "Abnere, čiji *je* sin taj mladić?" A Abner je rekao: "*Neka* duša tvoja živi, kralju, ne znam!"

56 Nato je kralj rekao: "Ti se raspitaj čiji *je* sin taj mladić!"

57 A kako se David vratio iz pokolja nad Filistejcima, Abner ga je uzeo i doveo ga pred Šaula s glavom Filistejčevom koja mu *je bila* u ruci.

58 Tada ga je Šaul upitao: "Čiji *si* ti sin, mladiću?" A David je odgovorio: "Sin *sam* tvoga sluge Jišaja Betlehemca."

POGLAVLJE 18

Davidovo i Jonatanovo prijateljstvo

1 I dogodilo se, kad je on završio razgovor sa Šaulom da je Jonatanova duša prionula uz Davidovu dušu te ga je Jonatan zavolio kao samoga sebe.

2 I toga dana Šaul ga je uzeo i nije mu više dopustio da se vrati domu oca svoga.

3 Tada je Jonatan sklopio savez s Davidom zato što ga je ljubio kao samoga sebe.

4 I skinuo je Jonatan plašt koji *je bio* na njemu i dao ga Davidu; *zatim* i svoju odjeću, čak i svoj mač i svoj luk i svoj pojas.

5 I David je izlazio bilo gdje ga je slao Šaul i ponašao se mudro pa ga je Šaul postavio nad ratnicima; i bio je omiljen u očima svega naroda, pa i u očima Šaulovih slugu.

Šaulova ljubomora na Davida

6 I dogodilo se kod njihovog dolaska, kad se David vraćao iz pokolja Filistejca, da su žene iz svih gradova Izraelovih izašle pjevajući i plešući u susret kralju Šaulu s udaraljka, s radošću i s glazbalima.

7 I žene su odgovarale *jedna drugoj* dok su se zabavljale te rekle: "Pobio je Šaul tisuće svoje, a David svoje desetke tisuća."

8 Nato se Šaul jako razgnjevio i te riječi su ga uznemirile pa je rekao: "Davidu su pripisale desetke tisuća, a meni su pripisale *samo* tisuće! I *što* još treba imati osim kraljevstva!"

9 I od toga dana pa nadalje Šaul je poprijeko gledao Davida.

10 I dogodilo se sutradan, da je zao duh od Boga sišao na Šaula, tako da je prorokovao usred kuće. I David je rukom svojom svirao kao i prije, a u Šaulovoj ruci *bilo je* koplje.

11 Tada je Šaul bacio koplje; jer je rekao: "*Njime* ću pribiti Davida uza zid!" A David se dva puta izmaknuo od njega.

12 Nato je Šaula obuzeo strah od Davida, zato što je GOSPOD bio s njim, a od Šaula je odstupio.

13 Stoga ga je Šaul maknuo od sebe i postavio ga za tisućnika: te je on izlazio i dolazio pred narod.

14 I David se ponašao mudro na svim svojim putevima; i GOSPOD je bio s njim.

15 Zato kad je Šaul vidio da se on ponaša veoma mudro, obuzeo ga je strah od njega.

16 Ali sav Izrael i Juda ljubio je Davida zato što je on izlazio i dolazio pred njima.

David ženi Mikalu

17 Tada je Šaul rekao Davidu: "Gle moju najstariju kćer Merabu, nju ću ti dati za ženu; samo mi ti budi hrabar i bij GOSPODNJE bitke!" Jer je Šaul rekao: "Neka moje ruka ne bude nad njim, nego neka ruka filistejska bude nad njim!"

18 A David je rekao Šaulu: "Tko *sam* ja? I što *je* moj život, *ili što je* porodica oca moga u Izraelu da ja kralju budem zet?"

19 No dogodilo se u vrijeme kad je Meraba Šaulova kći trebala biti udana za Davida, da su je dali za ženu Adrielu Meholaćaninu.

20 A Mikala Šaulova kći ljubila je Davida; i javili su to Šaulu, i to mu se sviđalo.

21 Zatim je Šaul rekao: "Dat ću mu je, da mu ona bude zamka i da ruka filistejska može biti protiv njega." Zato je Šaul rekao Davidu: "Danas ćeš mi biti zet *s jednom od* te dvije."

22 Tada je Šaul zapovjedio svojim slugama govoreći: "Razgovarajte s Davidom potajno i recite: 'Gle, kralju si ti omilio i sve te sluge njegove vole; stoga budi sada kraljev zet.' "

23 I Šaulove sluge su izgovorile te riječi na uši Davidu. Nato im je David rekao: "Čini li vam se malenkost biti kraljev zet budući da *sam* ja siromašan čovjek i malo cijenjen?"

24 I Šaulove sluge dojavile su mu govoreći: "Ovako je to izgovorio David."

25 Nato je Šaul rekao: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne želi nikakvog miraza nego samo sto filistejskih prepucija da se osveti kraljevim neprijateljima.' " No Šaul je namislio da David padne od ruke Filistejaca.

26 A kad su Šaulove sluge dojavile te riječi Davidu, jako se to svadjelo Davidu, da bude kraljev zet. A ti dani još nisu istekli.

27 Zato je David ustao i otišao, on i ljudi njegovi te pogubio Filistejcima dvije stotine ljudi; i David je donio njihove prepucije i predao ih kralju na broj da može postati kraljev zet. Tada mu je Šaul dao Mikalu svoju kćer za ženu.

28 Tada je Šaul vidio i shvatio da je GOSPOD *bio* s Davidom i *da* ga ljubi Mikala kćer njegova.

29 I Šaul se još više pobjojao Davida; i Šaul je postao Davidov neprijatelj neprestano.

30 A filistejski su knezovi izlazili: i dogodilo se, nakon što su izlazili, da se David ponašao mudrije nego sve Šaulove sluge; tako da je ime njegovo postalo jako cijenjeno.

POGLAVLJE 19

Šaul pokušava ubiti Davida

1 Zatim je Šaul progovorio Jonatanu svome sinu i svim slugama svojim da trebaju ubiti Davida.

2 Ali Jonatanu, sinu Šaulovu, David je jako omilio. I Jonatan je dojavio Davidu govoreći: "Moj otac Šaul traži da te ubije. Stoga sada, molim te, pazi se do jutra i ostani u skrovištu i sakrij se.

3 A ja ću izaći i stajati pokraj svoga oca u polju gdje ti *budeš* i ja ću govoriti o tebi sa svojim ocem. I što saznam, to ću ti dojaviti."

4 I Jonatan je svome ocu Šaulu dobro govorio o Davidu i rekao mu: "Neka kralj ne sagriješi protiv svoga sluge, protiv Davida zato što on nije ništa sagriješio protiv tebe i zato što su djela njegova prema tebi *bila* jako dobra.

5 Jer je on stavio život svoj u svoje ruke i ubio je Filistejca te je GOSPOD izborio veliko spasenje svemu Izraelu: ti si *to* vidio i radovao se. Zašto bi onda ti sagriješio protiv krvi nedužne, pogubeći Davida bez razloga?"

6 I Šaul je poslušao glas Jonatanov. Tada se Šaul zakleo: "*Neka* GOSPOD živi, on neće biti pogubljen!"

7 Nato je Jonatan pozvao Davida i iskazao mu je sve te riječi. Zatim je Jonatan doveo Davida k Šaulu i on je bio pred njim, kao i prije.

8 Tada je opet nastao rat: i David je izašao te se borio s Filistejcima; i pogubio ih je velikim pokoljem te su oni pobjegli pred njim.

9 A zao duh od GOSPODA bio je na Šaulu: dok je on sjedio u svojoj kući, sa svojim kopljem u ruci svojoj, a David je rukom svirao.

10 Tada je Šaul pokušao kopljem pribiti Davida uza zid, ali se je on izmaknuo ispred Šaula te je on koplje zabio u zid. A David je pobjegao i umaknuo te noći.

11 Isto tako Šaul je poslao glasnike u Davidovu kuću, da ga nadziru i da ga ubiju u jutro. A Davidova žena Mikala dojavila mu je govoreći: "Ako noćas ne spasiš svoj život, sutra ćeš ti biti pogubljen!"

12 Tako je Mikala spustila Davida kroz prozor. I on je otišao i pobjegao te umaknuo.

13 Zatim je Mikala uzela neki kip i položila *ga* u postelju te mu stavila jastuk od kozje *dlake* za njegovo uzglavlje te *ga* pokrila platnom.

14 A kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida, ona je rekla: "On je bolestan."

15 Tada je Šaul *ponovo* poslao glasnike da vide Davida govoreći: "Donesite *ga* k meni u postelji da *ga* pogubim!"

16 A kad su glasnici ušli, gle: u postelji *je bio* kip, s jastukom od kozje *dlake* za njegovo uzglavlje.

17 Tada je Šaul rekao Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila mojega neprijatelja tako da je umaknuo?" A Mikala je odgovorila Šaulu: "On mi je rekao: 'Pusti me da odem! Zašto da te ubijem?' "

18 Tako je David pobjegao i umaknuo te je otišao k Samuelu u Ramu i ispričao mu je sve što mu je učinio Šaul. Zatim su on i Samuel otišli i nastanili se u Najotu.

19 A Šaulu je bilo dojavljeno govoreći: "Gle, David *je* u Najotu u Rami."

20 Nato je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida. A kad su oni vidjeli skupinu proroka kako prorokuju, i Samuela kako stoji kao onaj koji je postavljen nad njima, Božji duh je sišao na Šaulove glasnike te su i oni počeli prorokovati.

21 I kad su to dojavili Šaulu, on je poslao druge glasnike, ali su i oni isto tako počeli prorokovati. Zatim je Šaul *ponovo* poslao glasnike po treći put, ali su i oni počeli prorokovati.

22 Tada je i on otišao u Ramu te je došao do velikog zdenca koji *je* u Sekuu. Zatim je zapitao i rekao: "Gdje *su* Samuel i David?" A *netko* je rekao: "Gle, *oni su* u Najotu u Rami."

23 I on je pošao prema Najotu u Rami. Ali i na njega je sišao duh Božji te je išao dalje i

prorokovao sve dok nije došao u Najot u Rami.

24 Zatim je i on svukao svoju odjeću te počeo prorokovati pred Samuelom na sličan način; i ležao je gol cijeli taj dan i cijelu tu noć. Zato su govorili: "Zar *je* i Šaul među prorocima?"

POGLAVLJE 20

Jonatan upozorava Davida

1 Zatim je David pobjegao iz Najota u Rami te došao pred Jonatana i rekao: "Što sam učinio? Jesam li ja nepravedan i što *je* moj grijeh pred ocem tvojim da on traži moj život?"

2 A on mu je rekao: "Bože sačuvaj! Ti nećeš umrijeti. Gle, moj otac neće učiniti ništa, bilo veliko ili malo, a da to ne pokaže meni. Zašto bi moj otac takvo nešto krio od mene? Neće to biti *tako!*"

3 Ali se David povrh toga zakleo i rekao: "Tvoj otac zasigurno zna da sam ja našao milost u očima tvojim pa govori: 'Neka Jonatan ne sazna ništa o tome, da ne bude žalostan.' Ali doista, *neka* GOSPOD živi, i *neka* duša tvoja živi, samo *je* jedan korak između mene i smrti."

4 Tada je Jonatan rekao Davidu: "Što želi duša tvoja, *to* ću i za tebe učiniti."

5 Nato je David rekao Jonatanu: "Evo, sutra *je* mlađak i ja ne smijem propustiti sjediti s kraljem pri jelu; ali me *ti* pusti da se mogu sakriti u polju do treće večeri.

6 Ako tvom ocu nedostajem, tada reci: 'David me usrdno molio *da mu dopustim* da odjuri u svoj grad Betlehem, jer *je* ondje godišnja žrtva za svu porodicu.'

7 Ako on kaže ovako: 'Dobro', tvoj sluga bit će miran. Ako li se jako razgnjevi, *tada* budi siguran da se on odredio za zlo.

8 Stoga postupaj ljubazno sa slugom svojim; jer si ti slugu svoga uveo u savez

GOSPODNJI sa sobom. Štoviše, ako li sam ja nepravedan, pogubi me sâm; jer zašto bi me vodio k ocu svome?"

9 Nato mu je Jonatan rekao: "Daleko neka je to od tebe! Jer ako bih ja pouzdano znao da se moj otac za zlo odredio da *ga* svali na tebe, zar ti ja ne bih tada to dojavio?"

10 Tada je David rekao Jonatanu: "Tko će mi to dojaviti? Ili što *ako* ti tvoj otac grubo odgovori?"

11 A Jonatan je rekao Davidu: "Dođi da izađemo u polje!" I izašli su obojica u polje.

12 Tada je Jonatan rekao Davidu: "GOSPODE, Bože Izraelov, kad ispitam svoga oca sutra u neko vrijeme *ili* trećeg dana, i gle, ako *bude* dobro što se tiče Davida, a ja tada ne pošaljem k tebi i ne dojavim ti,

13 neka GOSPOD tako učini Jonatanu i još više. Ako li se mome ocu sviđi tebi *učiniti* zlo, tada ću ti to dojaviti i otpustiti te da ideš u miru; i GOSPOD neka bude s tobom kao što je bio s ocem mojim!

14 A ti ne samo da ćeš mi, dok sam još živ, iskazivati dobrotivost GOSPODNJU, da ne poginem,

15 nego nećeš *ni* uskratiti svoju dobrotivost mome domu zauvijek; ni niti kada GOSPOD istrijebi neprijatelje Davidove, svakoga s lica zemlje."

16 Tako je Jonatan sklopio savez s domom Davidovim, *govoreći*: "Neka GOSPOD zatražiti *to* iz ruke Davidovih neprijatelja."

17 Tada je Jonatan ponovo zakleo Davida zato što ga je ljubio: jer ga je ljubio kao što je ljubio samoga sebe.

18 Zatim je Jonatan rekao Davidu: "Sutra je mlađak; i ti ćeš nedostajati zato što će tvoje sjedalo biti prazno.

19 A ti ostani tri dana, tada ti brzo siđi i dođi na mjesto gdje si se bio sakrio kad se to događalo te ostani pokraj kamena Ezela.

20 A ja ću odapeti tri strijele na *onu* stranu kao da gađam metu.

21 I gle, poslat ću momka *govoreći*: 'Idi! Nađi strijele!' Ako izričito kažem momku: 'Gle, strijele *su* tebi s ove strane, uzmi ih', onda dođi, jer to tebi *donosi* mir i nema nikakve štete, *neka* GOSPOD živi!

22 No ako ja kažem mladiću ovako: Gle, strijele su iza tebe', *onda* otiđi, jer te GOSPOD šalje odavde.

23 A *za* ovaj dogovor koji smo ti i ja dogovorili, evo, neka GOSPOD bude između mene i tebe zauvijek!"

24 Tako se David sakrio u polju pa kad je došao mlađak, kralj je sjeo da bi jeo objed.

25 I sjeo je kralj na svoje mjesto, kao i prije, *baš* na mjesto uza zid. I Jonatan je ustao, a Abner je sjeo na Šaulovu stranu; ali je Davidovo mjesto bilo prazno.

26 Međutim Šaul nije ništa rekao onaj dan jer je mislio: "Nešto mu se dogodilo, *pa* on nije čist; zasigurno nije čist."

27 I dogodilo se sutradan, *to jest* drugog dana toga mjeseca, da je Davidovo mjesto bilo prazno, te je Šaul rekao Jonatanu sina svome: "Zašto ne dolazi sin Jišajev na objed, ni jučer ni danas?"

28 A Jonatan je odgovorio Šaulu: "David me usrdno molio da mu *dopustim da ide* u Betlehem.

29 I rekao je: 'Pusti me da idem, molim te, jer naša porodica ima žrtvovanje u gradu i brat moj, on mi je zapovjedio da *budem ondje*. I sada, ako sam našao naklonost u očima tvojim, dopusti mi da se maknem, molim te, i vidim braću svoju.' Stoga on ne dolazi za kraljev stol."

30 Tada je Šaulova srdžba planula na Jonatana te mu je rekao: "Ti sine izopačene buntovne *žene*, ne znaš li da ja znam da si ti izabrao sina Jišajeva na svoju sramotu i na sramotu golotinje majke svoje!

31 Jer tako dugo dok Jišajev sin živi na zemlji, nećeš očvrsnuti ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sada pošalji *po njega* i dovedi ga k meni jer on zasigurno treba umrijeti."

32 Nato je Jonatan odgovorio svome ocu Šaulu i rekao mu: "Zašto treba biti pogubljen? Što je učinio?"

33 Tada je Šaul bacio koplje na njega da ga probode. Po tome je Jonatan shvatio da je njegov otac *već* bio odlučio da pogubi Davida.

34 Tako je Jonatan u žestokoj srdžbi ustao od stola i nije jeo nikakvog jela toga drugog dana u mjesecu; jer se ražalostio zbog Davida zato što je njega otac njegov osramotio.

35 I dogodilo se ujutro, da je Jonatan izašao u polje u vrijeme dogovoreno s Davidom; a s njim *i* jedan maleni momak.

36 I on je rekao svome momku: "Trči i odmah nađi strijele koje ću ja odapeti." *I* dok je momak trčao, on je odapeo strijelu preko njega.

37 I kad je momak došao do mjesta gdje *je bila* strijela koju je Jonatan odapeo, Jonatan je povikao za momkom i rekao: "Nije li strijela *pala* preko tebe?"

38 Zatim je Jonatan povikao za momkom: "Brže, požuri se, nemoj stati!" I Jonatanov je momak pokupio strijele i došao k svome gospodaru.

39 Ali momak nije ništa shvatio, samo su Jonatan i David znali za dogovor.

40 Tada je Jonatan predao svoje naoružanje momku svome i rekao mu: "Idi, odnesi *to* u grad!"

41 I čim je momak otišao, David se digao iz *skrovišta* na jugu te pao licem svojim na zemlju i poklonio se tri puta. Zatim su izljubili jedan drugoga te su plakali jedan s drugim, ali David još više.

42 Tada je Jonatan rekao Davidu: "Idi u miru, pošto smo se nas obojica zakleli u imenu GOSPODA govoreći: 'Neka GOSPOD bude između mene i tebe, i između sjemena mojega i sjemena tvojega zauvijek!' " Zatim je on ustao i krenuo, a Jonatan je otišao u grad.

POGLAVLJE 21

David i sveti kruh

1 Zatim je David došao u Nob k svećeniku Ahimeleku. A Ahimelek je bio uplašen kad se susreo s Davidom te mu rekao: "Zašto *si* ti sâm i nema nikoga s tobom?"

2 A David je rekao svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je zapovjedio nešto i rekao mi: 'Neka nitko ne sazna razlog zbog kojeg te ja šaljem i što sam ti zapovjedio!' A sluge *svoje* sam otpremio na to i to mjesto.

3 Stoga sada, što ti je pri ruci? Daj *mi* pet *hljeba* kruha u moju ruku ili što god imaš!"

4 A svećenik je odgovorio Davidu i rekao: "Nemam pri ruci običnoga kruha nego imam svetoga kruha; *ali* ako su se tvoji mladići uzdržali barem od žena."

5 Nato je David odgovorio svećeniku i rekao mu: "Svakako žene su nam bile uskraćene za ova tri dana, otkako sam izašao i posude mladića su postale svete, i *kruh je* po vrsti običan, da, premda je danas bio posvećen u posudi."

6 Tada mu je svećenik dao svetoga *kruha*, jer ondje nije bilo nikakvoga kruha osim prinesenoga kruha, onoga koji se bio uzimao ispred GOSPODA da se postavi vrući kruh u dan kad se bio uzimao.

7 A ondje *je* onoga dana *bio* jedan od Šaulovih slugu, zadržao se pred

GOSPODOM; a ime mu *je bilo* Doeg Edomac, nadglednik pastira koji *su pripadali* Šaulu.

8 Zatim je David rekao Ahimeleku: "A nema li ovdje pri ruci *nekakvo* koplje ili mač? Jer nisam uzeo sa sobom ni svoga mača ni svoga oružja, zato što kraljev nalog zahtijeva žurnost."

9 Nato je svećenik rekao: "Gle, mač Filistejca Golijata, onoga koga si pogubio u Elinoj dolini, *ovdje* je zamotan je u platno, *ovdje* iza efoda; ako ga hoćeš uzeti, uzmi *ga*, jer drugoga osim njega nema ovdje." A David je rekao: "Nema *ga* kao što je taj. Daj mi *ga*!"

David bježi u Gat

10 Zatim je David ustao i pobjegao onaj dan zbog straha od Šaula te je došao k Akišu, kralju gatskomu.

11 A sluge Akiševe su mu rekle: "Nije li to David, kralj zemlje? Nisu li o njemu pjevali jedan drugome plešući *i govoreći*: 'Pobio je Šaul svoje tisuće, a David svoje desetke tisuća.'"

12 I David je položio te riječi u srce svoje i jako se uplašio Akiša, kralja gatskoga.

13 Tada je David promijenio svoje ponašanje pred njima te se počeo pretvarati da je lud pred njihovim rukama: i grebao je po vratima i puštao da mu slina njegova teče po bradi.

14 Nato je Akiš rekao svojim slugama: "Evo, vidite da je čovjek lud! Zašto *ga onda* dovodite k meni?"

15 Trebam li ja luđake, da mi dovodite ovog *ovdje* da luduje preda mnom? Zar će ovaj ući u moju kuću?"

POGLAVLJE 22

David u špilji Adulam

1 Stoga je David otišao odande i umaknuo u špilju Adulam. A kad su *to* čula njegova braća i sav dom oca njegova, sišli su onamo k njemu.

2 I oko njega su se okupili svi oni koji *su bili* u nevolji, i svi oni koji *su bili* dužni, i svi oni *koji su bili* nezadovoljni; i on im je postao zapovjednikom. I ondje je s njime bilo oko četiri stotine ljudi.

3 Zatim je David odande otišao u Mispu moapsku te rekao kralju moapskome: "Dopusti da moj otac i moja majka, molim te, dođu *i budu* kod vas dok ne doznam što će Bog učiniti za mene."

4 I doveo ih je pred kralja moapskoga i oni su boravili kod njega sve vrijeme dok je David bio u utvrđi.

5 Ali je prorok Gad rekao Davidu: "Nemoj ostati u utvrđi; otiđi i uđi u zemlju Judinu." Tada je David otišao i došao u Haretsku šumu.

Šaul ubija svećenika u Nobu

6 Kad je Šaul čuo da su otkriveni David i ljudi koji su bili s njim, (a Šaul je boravio u Gibej pod stablom u Rami, sa svojim kopljem u ruci svojoj, a oko njega *bile su* sve sluge njegove)

7 tada je Šaul rekao svojim slugama koje su stajale oko njega: "Slušajte sada, Benjaminovci! Hoće li svima vama sin Jišajev darovati njive i vinograde *i postaviti* vas sve tisućnicima i satnicima?"

8 Pa zar ste se svi vi urotili protiv mene te nema nikoga da mi dojavu kad moj sin sklapa pakt sa sinom Jišajevim, i nema nikoga od vas kome je žao zbog mene, ili da mi dojavu kako je moj sin podjario moga slugu protiv mene da vrebava u zasjedi kao i dan danas?"

9 Tada je progovorio Doeg Edomac, koji je bio postavljen nad slugama Šaulovim te je rekao: "Ja sam vidio sina Jišajeva kad je

dolazio u Nob k Ahimeleku, sinu Ahitubovu.

10 I on je od GOSPODA zatražio *savjet* za njega te mu dao namirnice i predao mu mač Golijata Filistejca."

11 Nato je Šaul zapovjedio da pozovu svećenika Ahimeleka, sina Ahitubova, i sav dom oca njegov, svećenike *koji su bili* u Nobu. I svi su oni došli pred kralja.

12 Tada je Šaul rekao: "Čuj sada, sine Ahitubov!" A on je odgovorio: "Evo me, gospodaru moj!"

13 Zatim mu je Šaul rekao: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i sin Jišajev, pa si mu ti dao kruha i mač i tražio si *savjet* za njega od Boga da se digne protiv mene i da vrebata u zasjedi kao i dan danas?"

14 Nato je Ahimelek odgovorio kralju i rekao: "A tko *je tako* vjeran među svim tvojim slugama kao David, koji je *i* kraljev zet, i hodi među namještenicima tvojim, i poštovan je u kući tvojoj?"

15 Nisam li ja već onda počeo tražiti *savjet* od Boga za njega? Daleko neka je to od mene: neka kralj ništa ne uračunava sluzi svome *ni* nikome od svega doma oca moga, jer sluga tvoj nije znao ništa od svega toga, ni manje ni više!"

16 Nato je kralj rekao: "Ti ćeš zasigurno umrijeti, Ahimeleče, ti i sav dom oca tvoga!"

17 I kralj je rekao pješadincima koji su stajali oko njega: "Okrenite se i pogubite svećenike GOSPODNJE, zato što *je* i ruka njihova s Davidom i zato što su znali kad je on pobjegao, a nisu mi to dojavili." Ali kraljeve sluge nisu htjeli dići ruke svoje da navale na svećenike GOSPODNJE.

18 Tada je kralj rekao Doegu: "Ti se okreni i navalio na svećenike!" I Doeg Edomac se okrenuo i navalio na svećenike te je pogubio u onaj dan osamdeset i pet osoba koje su nosile laneni efod.

19 A Nob, grad svećenika, udario je oštricom mača: i muškarce i žene, i djecu i dojenčad, i volove i magarad i ovce, *posjekao je* oštricom mača.

20 A jedan je od sinova Ahimeleka, sina Ahitubova, imenom Abijatar umakao i pobjegao za Davidom.

21 I Abijatar je dojavio Davidu da je Šaul pogubio svećenike GOSPODNJE.

22 Nato je David rekao Abijataru: "Znao sam za taj dan kad *je* Doeg Edomac *bio* ondje da će on zasigurno dojaviti Šaulu! Ja sam kriv za *smrt* svih osoba iz doma oca tvoga.

23 Ostani sa mnom, ne boj se; jer onaj koji traži moj život, traži i tvoj život, no sa mnom ti *ćeš biti* zaštićen."

POGLAVLJE 23

David spašava grad Keilu

1 Tada su javili Davidu govoreći: "Gle, Filistejci napadaju Keilu i *isti* oni pljačkaju gumna."

2 Stoga je David zatražio od GOSPODA govoreći: "Trebam li poći i udariti te Filistejce?" A GOSPOD je rekao Davidu: "Idi i udari Filistejce i spasi Keilu."

3 Ali su mu Davidovi ljudi rekli: "Gle, mi smo u strahu ovdje, u Judi; koliko li više *ćemo biti* odemo li u Keilu protiv filistejskih vojski?"

4 Tada je David još jednom zatražio od GOSPODA, a GOSPOD mu je odgovorio i rekao: "Ustani i siđi u Keilu jer ću ja predati Filistejce u ruke tvoje!"

5 Tako su David i ljudi njegovi krenuli u Keilu te zaratili s Filistejcima, otjerali im stoku i potukli su ih velikim pokoljem. Tako je David spasio stanovnike Keile.

6 I dogodilo se, kad je ono Abijatar, sin Ahimelekov, pobjegao k Davidu u Keilu, da je sišao tamo s efodom u ruci svojoj.

7 I bilo je dojavljeno Šaulu da je David došao u Keilu. Nato je Šaul rekao: "Bog ga je predao u ruke moje jer se sâm zatvorio pošto je ušao u grad koji ima vrata i zapornice."

8 Zatim je Šaul pozvao sav narod u rat, da siđu u Keilu da bi opkolili Davida i njegove ljude.

9 A David je doznao da Šaul potajno priprema zlo protiv njega. Tada je rekao svećeniku Abijataru: "Donesi efod ovamo!"

10 Tada je David rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, tvoj je sluga doista čuo da Šaul traži kako bi ušao u Keilu da uništi grad radi mene.

11 Hoće li me ljudi iz Keile predati u ruke njegove? Hoće li Šaul sići, kao što je čuo sluga tvoj? GOSPOD, Bože Izraelov, zaklinjem te, reci služi svome!" A GOSPOD je rekao: "Sići će."

12 Nato je David rekao: "Hoće li ljudi iz Keile predati mene i moje ljude u ruke Šaulove?" A GOSPOD je rekao: "Predat će te."

13 Tada je David ustao sa svojim ljudima, koji je bilo oko šest stotina te su otišli iz Keile pa su išli gdje god su mogli proći. I dojavili su Šaulu da je David umakao iz Keile pa je on odustao krenuti dalje.

14 I David je boravio u pustinji u utverdama; i ostao se na gori u pustinji Zifu. A Šaul ga je tražio svaki dan, ali ga Bog nije predao u ruke njegove.

Šaul proganja Davida

15 A David je vidio da je Šaul izašao kako bi zatražio njegov život pa je David *ostao* u pustinji Zifu, u šumi.

16 Tada je Jonatan, Šaulov sin ustao i otišao k Davidu u šumu te mu okrijepio ruke u Bogu.

17 I rekao mu je: "Ne boj se, jer te ruka oca moga Šaula neće naći; i ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću biti drugi do tebe; a to zna i moj otac Šaul."

18 I njih dvojica sklopili su savez pred GOSPODOM. I David je ostao u šumi, a Jonatan je otišao svojoj kući.

19 Zatim su Zifejci došli k Šaulu u Gibeu govoreći: "Ne sakriva li se David kod nas u utverdama u šumi, na brdu Hakili, koje je južno od Ješimona?"

20 Stoga sada, kralju, siđi, po želji duše svoje da siđeš, a naše *će biti* da ga predamo kralju u ruke."

21 A Šaul je rekao: "Blagoslovio vas GOSPOD, jer ste se sažalili nada mnom!

22 Idite, molim vas, još se pripremite te doznajte i opazite mu mjesto gdje su mu često obilasci *i* je li ga tko ondje vidio; jer mi je rekao *da* on sve radi jako lukavo.

23 Stoga pregledajte i doznajte za sva skrovišta u kojima se sakriva, pa se vratite k meni kad budete sigurni i ja ću poći s vama; i dogodit će se, ako on bude u zemlji, da ću ga tražiti po svim tisućama Judinim."

24 Tada su ustali i otišli u Zif pred Šaulom. A David i njegovi ljudi bili su u pustinji Maonu u ravnici južno od Ješimona.

25 I Šaul i ljudi njegovi otišli su *ga* tražiti. I dojavili su Davidu; stoga je sišao u jednu stijenu te ostao u pustinji Maonu. A kad je Šaul *to* doznao, krenuo je u potjeru za Davidom u pustinju Maon.

26 I Šaul je išao jednom stranom planine, a David i njegovi ljudi drugom stranom planine. I David se žurio da pobjegne zbog straha od Šaula. Jer su Šaul i njegovi ljudi opkolili Davida i njegove ljude kako bi ih pohvatili.

27 No Šaulu je došao glasnik govoreći: "Požuri se i dođi, jer su Filistejci provalili u zemlju!"

28 Zato se Šaul okrenuo od potjere za Davidom i krenuo na Filistejce. Stoga su to mjesto nazvali Selahamalekot.

29 Zatim je David uzašao odande i nastanio se u utvrdama kod Engedia.

POGLAVLJE 24

David pošteduje Šaulov život

1 I dogodilo se, kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, da su mu dojavili govoreći: "Gle, David je u Engedijskoj pustinji!"

2 Tada je Šaul uzeo tri tisuće izabranih ljudi iz svega Izraela i pošao tražiti Davida i njegove ljude na Stijenama divokoza.

3 I došao je do ovčjih torova pokraj puta; ondje je bila špilja i Šaul je ušao da bi obavio svoju potrebu. A David i njegovi ljudi odsjeli su uz rub špilje.

4 Tada su Davidu rekli njegovi ljudi: "Evo dana za koji ti je GOSPOD rekao: 'Gle, ja ću ti u ruke predati tvoga neprijatelja, da s njim postupiš kako ti se čini dobro!' " Nato je David ustao te potajno odsjekao skut Šaulova plašta.

5 I dogodilo se nakon toga, da je Davidovo srce počelo lupati zato što je odsjekao skut Šaulov.

6 I rekao je svojim ljudima: "Sačuvaj GOSPODE da ja nešto ovako učinim svome gospodaru, pomazaniku GOSPODNJEM, da ispružim ruku svoju na njega, pošto je on pomazanik GOSPODNJI."

7 Tako je David zaustavio svoje sluge tim riječima i nije im dopustio da ustanu na Šaula. A Šaul je izašao iz špilje i pošao svojim putem.

8 Nakon toga je i David ustao te izašao iz špilje pa viknuo za Šaulom govoreći:

"Gospodaru moj, kralju!" A kad je Šaul pogledao za njim, David se sagnuo licem svojim do zemlje i poklonio se.

9 Tada je David rekao Šaulu: "Zašto ti slušaš riječi ljudi koje govore: 'Gle, David traži da te povrijedi'?"

10 Gle, ovog dana tvoje su oči vidjele kako te je GOSPOD predao danas u ruke moje u ovoj špilji. I neki su mi naložili da te ubijem, ali su te oči moje poštedjele i rekao sam: 'Neću ispružiti ruku svoju na svoga gospodara, jer je on pomazanik GOSPODNJI.'

11 Štoviše, oče moj, pogledaj tako da vidiš skut od svoga plašta u ruci mojoj. Jer sam ja odsjekao skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; shvati i vidi da u ruci mojoj nema ni zla ni prijestupa i da nisam sagriješio protiv tebe, a ti proganjaš dušu moju da mi je uzmeš!

12 GOSPOD neka sudi između mene i tebe i GOSPOD neka me osveti na tebi: ali ruka moja neće biti nad tobom.

13 Kako kaže izreka od časnih staraca: 'Iz opakih izlazi opakost', ali ruka moja neće biti nad tobom.

14 Za kim je izašao kralj Izraelov? Za kim ti ideš u potjeru? Za mrtvim psom, za jednom buhom!

15 Stoga neka GOSPOD bude sudac, i neka sudi između mene i tebe, neka vidi i neka zastupa moj slučaj i neka me izbavi iz ruke tvoje!"

16 I dogodilo se, kad je David završio govoriti Šaulu ove riječi, da je Šaul rekao: "Je li to tvoj glas, sine moj Davide?" I Šaul je podigao glas svoj te zaplakao.

17 Zatim je rekao Davidu: "Ti si pravedniji od mene, jer ti si mi uzvratilo dobrim, dok sam ja tebi uzvratilo zlim.

18 I ti si danas pokazao kako si postupio dobro sa mnom, jer kad me je GOSPOD predao u tvoje ruke, ti me nisi ubio.

19 Jer kad čovjek nađe svoga neprijatelja, pušta li ga da sretan ide dalje? Zato neka ti GOSPOD uzvrati dobrim za ono što si mi dan danas učinio!

20 I sada, evo, dobro znam da ćeš ti zasigurno biti kralj i da će se kraljevstvo Izraelovo učvrstiti u ruci tvojoj.

21 Stoga se sada zakuni GOSPODOM, da nećeš zatrti moga sjemena poslije mene i da nećeš uništiti ime moje iz doma oca moga!"

22 I David se zakleo Šaulu. Zatim je Šaul otišao kući, a David i njegovi ljudi uzašli su u utvrdu.

POGLAVLJE 25

Samuelova smrt

1 Zatim je Samuel umro. I sakupili se se svi Izraelci te su ga oplakivali; i pokopali su ga u njegovom domu u Rami. Tada je David ustao i sišao u pustinju Paran.

2 I bio je neki čovjek u Maonu, čiji su posjedi bili u Karmelu; i taj je čovjek bio jako silan, i imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. I strizao je svoje ovce u Karmelu.

3 A ime *je* tom čovjeku *bilo* Nabal, a ime njegove žene Abigaila. I *ona je bila* žena zdravog prosuđivanja i lijepa izgleda, ali *je* taj čovjek *bio* surov i zao u onome što je radio: i *bio je* iz kuće Kalebove.

4 I David je u pustinji dočuo da je Nabal strizao svoje ovce.

5 Nato je David poslao onamo deset momaka. I David je momcima rekao: "Idite gore u Karmel pa otidite k Nabalu i pozdravite ga u moje ime.

6 I ovo recite njemu koji živi u *blagostanju*: 'Mir i tebi, mir i domu tvome, mir i svemu što imaš!

7 Sada sam čuo da imaš strigače. A tvoje pastire što su bili kod nas, nismo povrijedili i ništa im nije nestalo sve vrijeme dok su bili u Karmelu.

8 Pitaj svoje momke i pokazat će ti. Zato neka ovi momci nađu naklonost u očima tvojim, jer smo došli u dobar dan. Daj, molim te, slugama svojim i svome sinu Davidu što god ti se nađe pri ruci.' "

9 I kad su Davidovi momci došli, izgovorili su Nabal sve ove riječi u Davidovo ime pa su se utišali.

10 Nato je Nabal odgovorio Davidovim slugama i rekao: "Tko *je* David? I tko *li je* taj sin Jišajev? Danas ima mnogo slugu koji su odbjegli, svatko od svoga gospodara.

11 Zar da onda uzmem svoj kruh i svoju vodu i svoje meso koje sam poklao za svoje strigače pa da *to* dam ljudima za koje ne znam ni odakle su oni?"

12 Tako su se Davidovi momci okrenuli na svoj put i vratili se. I došli su i izrekli su mu sve ove besjede.

13 Nato je David rekao svojim ljudima: "Pripašite svatko svoj mač!" I pripasali su svatko svoj mač pa je i David pripasao svoj mač. I oko četiri stotine ljudi krenulo je za Davidom, a dvije stotine je ostalo kod tovara.

14 Ali jedan od momaka javio je Abigaili, ženi Nabalovoj, govoreći: "Evo, David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave našega gospodara, a on ih je izgrdio.

15 No ti *su* ljudi *bili* jako dobri prema nama i nisu nas povrijedili i ništa nam nije nestalo dokle god smo bili prisni s njima kad smo bili u polju.

16 Bili su nam zid i noću i danju, sve vrijeme dok smo bili s njima čuvajući ovce.

17 Stoga sada razmotri što ćeš učiniti, jer se zlo nadvilo nad našeg gospodara i nad svim

ukućanima njegovim; jer *je* on takav sin Belialov, *takav* da mu *čovjek* ne može ništa reći."

18 Tada se Abigaila požurila i uzela dvije stotine hljebova, dva mijeha vina, pet zgotovljenih ovaca i pet mjerica pržena *žita* i sto grozdova suhoga grožđa i dvije stotine pogača od smokava te je *sve to* natovarila na magarce.

19 I rekla je svojim slugama: "Idite preda mnom, *a* ja, evo, dolazim za vama." Ali svome mužu Nabalu ništa nije rekla.

20 I bilo je to *tako, dok* je jahala na magarcu, da je silazila pored brdskog zaklona, kad gle, David i njegovi ljudi silazili su prema njoj, pa ih je susrela.

21 A David je bio rekao: "Zasigurno sam uzalud čuvao sve ono što taj *čovjek* ima u pustinji tako da mu ništa nije nestalo od svega što mu je *pripadalo*. A on mi je uzvratilo zlo za dobro.

22 Neka tako Bog učini neprijateljima Davidovim i još više, ako ja njemu do jutarnjeg svjetla, od svega što mu *pripada*, ne ostavim ništa što mokri uza zid!"

23 A kad je Abigaila ugledala Davida, požurila se te sišla s magarca i pala pred Davida na lice svoje i poklonila se do zemlje.

24 Tako je pala do nogu njegovih te rekla: "Na mene, gospodaru moj, *neka na* mene *padne* nepravda! I dopusti da sluškinja tvoja, molim te, progovori pred tobom pa poslušaj riječi sluškinje svoje!

25 Neka se moj gospodar, molim te, ne obazire na toga čovjeka Belijalovog, *i to na* Nabala, jer kakvo mu *je* ime, takav *je* i on. Nabal mu *je* ime i ludost *je* s njim. Ali ja, sluškinja tvoja, nisam vidjela momke gospodara moga koje si ti poslao.

26 Stoga sada, gospodaru moj, *neka* živi GOSPOD, i *neka* živi duša tvoja, budući da te GOSPOD zadržao da ne pođeš

prolijevati krv i da se ne osvećuješ svojom vlastitom rukom: neka sada neprijateljima tvojim i onima koji traže zlo mome gospodaru bude kao Nabal!

27 I neka sada ovaj blagoslov, što ga je tvoja sluškinja donijela svome gospodaru, bude darovan momcima koji slijede gospodara moga.

28 Molim te, oprosti prijestup sluškinje tvoje; jer će GOSPOD zasigurno stvoriti trajan dom mome gospodaru, zato što moj gospodar bojuje GOSPODNJE bitke i neće se naći zlo na tebi u *sve* dane tvoje.

29 Ipak je netko ustao da te progoni i da traži dušu tvoju, ali će duša gospodara moga biti svezana u svežnju života kod GOSPODA, Boga tvoga, a duše neprijatelja tvojih, one će se izbaciti, *kao* iz pračke.

30 I dogodit će se, kad GOSPOD učini mome gospodaru svako dobro koje je izrekao u svezi s tobom i odredi te za vladara nad Izraelom,

31 da ti ovo neće biti na žalost niti na povredu srca gospodara moga bilo da je nizašto prolio krv ili da se gospodar moj sâm osvetio. No kad GOSPOD bude postupao dobro s gospodarem mojim, tada se sjeti sluškinje svoje!"

32 Nato je David rekao Abigaili: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji te je danas poslao meni u susret!

33 Neka je blagoslovljen tvoj savjet i blagoslovljena *budi* ti što si me danas zadržala da ne pođem *prolijevati* krv i da se ne osvećujem svojom vlastitom rukom.

34 Jer zaista, *neka* živi GOSPOD, Bog Izraelov, koji nije dopustio da te povrijedim: da mi nisi tako brzo izašla u susret, zasigurno ne bi Nabal do jutarnjeg svjetla ostalo ni ono što uza zid mokri!"

35 Tako je David primio iz njezine ruke ono što mu je donijela pa joj rekao: "Uzađi u

miru kući svojoj; pogledaj, poslušao sam glas tvoj i uvažio sam te."

36 Tada je Abigaila došla k Nabal; i gle, on je imao gozbu u kući svojoj, gozbu poput kraljevske. I Nabalovo srce *se bilo* razveselilo u njemu jer je on bio jako pijan; stoga mu ona nije ništa rekla, *ni malo ni puno*, sve do jutarnjeg svjetla.

37 No se dogodilo ujutro, kad je vino izašlo iz Nabala, da mu je žena njegova ispričalo sve one događaje tako da mu je srce obamrlo u nutrini njegovoj i on je postao *poput kamena*.

38 I dogodilo se oko deset dana *poslije* da je GOSPOD udario Nabala tako da je umro.

39 I kad je David čuo da je Nabal umro, rekao je: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, koji je obranio slučaj sramote moje od ruke Nabalove i sačuvao slugu svoga od zla; jer je GOSPOD okrenuo opakost Nabalovu na glavu njegovu!" Tada je David poslao i poručio Abigaili da bi je uzeo sebi za ženu.

40 I kad su sluge Davidove došle k Abigaili u Karmel, rekli su joj govoreći: "David nas je poslao k tebi da te uzme sebi za ženu."

41 Nato je ona ustala i poklonila se licem *svojim* do zemlje te rekla: "Evo, *neka* sluškinja tvoja *bude* služavka da pere noge slugama svoga gospodara!"

42 Zatim se Abigaila požurila te ustala i zajahala na magarca sa svojih pet djevojaka koje su išle za njom. I otišla je za poslanicima Davidovim te postala njegova žena.

43 David je uzeo i Ahinoamu iz Jezreela; i one obje bile su mu žene.

44 No Šaul je Mikalu svoju kćer, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Laiševu *koji je bio* iz Galima.

David ponovo pošteduje Šaula

1 Zatim su Zifijci došli k Šaulu u Gibeu govoreći: "Ne sakriva li se David na Hakilskom brdu, *koje je* ispred Ješimona."

2 Nato je Šaul ustao i sišao u pustinju Zif, i s njim tri tisuće izabranih ljudi iz Izraela da traže Davida u pustinji Zif.

3 I Šaul se utaborio na Hakilskom brdu, *koje je* ispred Ješimona, pokraj puta. No David je boravio u pustinji te je vidio da je Šaul došao za njim u pustinju.

4 Stoga je David poslao uhode i doznao da je Šaul zaista došao.

5 Zatim je David ustao i došao do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. I David je ugledao mjesto gdje je ležao Šaul i Abner, sin Nerov, zapovjednik njegove vojske. I Šaul je ležao u rovu, a ljudi su se utaborili oko njega.

6 Tada je David progovorio i rekao Ahimeleku Hetitu i Abišaju, sinu Zerujinu, bratu Joabovu, govoreći: "Tko će se sa mnom spustiti k Šaulu u tabor?" A Abišaj je rekao: "Ja ću sići s tobom."

7 Tako su David i Abišaj došli noću do tih ljudi: i gle, Šaul je ležao i spavao u rovu, a koplje njegovo *bilo je* zabodeno u zemlju kod njegovog uzglavlja. No Abner i ljudi ležali su oko njega.

8 Tada je Abišaj rekao Davidu: "Bog ti je danas predao neprijatelja u ruke tvoje; stoga sada dopusti mi, molim te, da ga udarim kopljem sve do zemlje, jednim udarcem, a drugi put ga neću ni *trebati udariti*."

9 Ali je David rekao Abišaju: "Nemoj ga zatrti; jer tko će ispružiti ruku svoju na GOSPODNJEG pomazanika i ostati bez krivnje?"

10 Nadalje je David rekao: "*Neka* GOSPOD živi, GOSPOD će ga udariti, ili će mu doći dan da umre, ili će otići u boj i poginuti.

11 GOSPODE sačuvaj da dignem ruku svoju na pomazanika GOSPODNJEGA! Nego, molim te, uzmi sada koplje što mu *je* kod uzglavlja i vrč za vodu, pa krenimo!"

12 Tako je David uzeo koplje i vrč za vodu što *su bili* kod Šaulova uzglavlja te su oni otišli: i nitko nije ništa vidio ni saznao niti se nije probudio; jer su svi spavali zato što je na njih pao dubok san od GOSPODA.

13 Nato je David prešao na drugu stranu te stao na vrh brda, dosta udaljen; veliki razmak *bio je* između njih.

14 Tada je David povikao prema ljudima i Abneru, sinu Nerovu, govoreći: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner se je odazvao i rekao: "Tko *si* ti što vičeš na kralja?"

15 Nato je David rekao Abneru: "Nisi li ti *hrabar* čovjek? I tko je poput tebe u Izraelu? Zašto onda nisi čuvao svoga gospodara, kralja? Jer je jedan od ljudi došao zatrti kralja, tvoga gospodara.

16 Nije dobro to što si učinio. *Neka* GOSPOD živi, vi ste zaslužili umrijeti zato što niste čuvali svoga gospodara, pomazanika GOSPODNJEGA. A sada pogledaj gdje *je* kraljevo koplje i vrč za vodu što mu *je bio* kod uzglavlja!"

17 Tada je Šaul prepoznao Davidov glas te rekao: "Je li to tvoj glas, sine moj Davide?" A David je rekao: "*To je* moj glas, gospodaru moj, kralju!"

18 I rekao je: "Zašto moj gospodar tako progoni svoga slugu? Jer što sam učinio? Kakvo *je* zlo u ruci mojoj?"

19 Stoga sada, molim te, neka moj gospodar, kralj sasluša riječi sluge svoga. Ako te GOSPOD podjario protiv mene, neka mu ugodi prinos; no ako *su to* sinovi ljudski, *neka* oni *budu* prokleti pred GOSPODOM; jer su me danas istjerali da ne ostanem u baštini GOSPODNJOJ, govoreći: 'Idi, služi tuđim bogovima!'

20 Stoga sada neka ne padne krv moja na zemlju pred lice GOSPODNJE. Jer je kralj Izraelov izašao tragati za jednom buhom, kao kad netko lovi jarebicu po gorama."

21 Tada je Šaul rekao: "Sagriješio sam! Vрати se, sine moj Davide, jer ti neću više povrijediti, zato što je danas moja duša bila dragocjena u očima tvojim. Evo, ludo sam postupao i silno sam pogriješio!"

22 A David je odgovorio i rekao: "Evo kraljeva koplja, pa neka dođe jedan od momaka i neka ga uzme!"

23 GOSPOD uzvraća svakome po njegovoj pravednosti i po njegovoj vjernosti: jer te danas GOSPOD predao u ruke *moje*, ali nisam htio ispružiti ruku svoju na pomazanika GOSPODNJEGA.

24 I gle, kako je danas tvoj život bio jako cijenjen u mojim očima, tako neka moj život bude jako cijenjen u očima GOSPODNJIM i neka me on izbavi iz svih nevolja!"

25 Nato je Šaul rekao Davidu: "Blagoslovljen *budi* ti, sine moj Davide! Ti ćeš i velika *djela* izvršiti i još ćeš i nadvladati!" Tako je David otišao svojim putem, a Šaul se vratio u svoje mjesto.

POGLAVLJE 27

David bježi k Filistejcima

1 Tada je David rekao u srcu svome: "Jednom ću jednog dana poginuti od Šaulove ruke. Nema ništa bolje za mene nego da brzo umaknem u zemlju Filistejaca. Tada će Šaul odustati od mene da me i dalje ne traži po svim pokrajinama Izraelovim. Tako ću umaknuti iz ruke njegove."

2 Zatim je David ustao te je prešao, on sa šest stotina ljudi koji *su bili* s njim, k Akišu, sinu Maokovu, kralju gatskom.

3 I David se nastanio kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojim ukućanima, *pa* i David sa svoje dvije žene, Ahinoamom

Jezreelkom i Abigailom, Karmeličankom, Nabalovom ženom.

4 A Šaulu je bilo dojavljeno da je David pobjegao u Gat te ga više nije tražio.

5 Tada je David rekao Akišu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi daju mjesto u nekom gradu u ovoj zemlji da se mogu ondje nastaniti. Jer zašto da sluga tvoj stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?"

6 Nato mu je Akiš toga dana dao Siklag. Zato Siklag pripada kraljevima Judinim sve do dana današnjega.

7 A vrijeme koje je David proboravio u zemlji Filistejaca iznosilo je cijelu godinu i četiri mjeseca.

8 Zatim su David i njegovi ljudi uzašli te napali Gešurce i Gerzijce i Amalečane, jer su ti *narodi bili* odavnine stanovnici te zemlje, kako ideš od Šura sve do zemlje egipatske.

9 A David je udarao zemlju, i nije ostavljao na životu ni muškarca ni žene te je otimao ovce i goveda i magarad i deve i odjeću pa se vraćao i dolazio k Akišu.

10 A Akiš je govorio: "Gdje ste danas pljačkali?" A David je govorio: "Prema jugu Judinu, i prema jugu Jerahmeelovaca i prema jugu Kenijaca.

11 I David nije poštedio život ni muškarcu ni ženi da se ne pronesu *vijesti* po Gatu, govoreći: "Da ne kažu za nas, govoreći: 'Tako je David radio. I takav *će* mu *biti* običaj za sve vrijeme dok boravi u zemlji Filistejaca.' "

12 A Akiš je vjerovao Davidu govoreći: "Sasvim se ogadio svome narodu Izraelu, stoga će mi biti sluga zauvijek!"

POGLAVLJE 28

Šaul kod vračare iz Endora

1 I dogodilo se u one dane da su Filistejci skupili svoje vojske za borbu da zarate s Izraelom. I Akiš je rekao Davidu: "Znaj da ćeš sigurno ići sa mnom u boj, ti i tvoji ljudi!"

2 A David je rekao Akišu: "Zasigurno *i* ti ćeš vidjeti što može učiniti tvoj sluga!" Nato je Akiš rekao Davidu: "Stoga ću te postaviti da budeš čuvar moje glave zauvijek."

3 A Samuel je umro i sav ga Izrael oplakivao. I pokopali su ga u Rami, baš u njegovom gradu. A Šaul je bio istjerao iz zemlje one koji zazivaju duhove i čarobnjake.

4 I Filistejci su se sakupili te došli i utaborili se kod Šunema. A Šaul je skupio sav Izrael te su se utaborili na Gilboi.

5 A kad je Šaul ugledao filistejsku vojsku, uplašio se i srce mu je jako zadrhtalo.

6 A kad je Šaul zatražio *savjet* od GOSPODA, GOSPOD mu nije odgovorio, ni u snovima, ni po Urimu, ni po prorocima.

7 Tada je Šaul rekao svojim slugama: "Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k njoj i zatražim *savjet* od nje." A sluge su mu rekle: "Evo, u Endoru *postoji* žena koja zaziva duhove."

8 Tada se Šaul prurušio i odjenuo drugu odjeću te otišao, a s njim i dva čovjeka. I došli su noću k onoj ženi. A on je rekao: "Molim te, gataj mi pomoću zazivanja duha i dozovi mi onoga koga ti imenujem."

9 A žena mu je rekla: "Gle, ti znaš što je učinio Šaul, kako je istrijebio iz zemlje one koji zazivaju duhove i čarobnjake. Zašto ti onda postavljaš zamku mome životu da me pogubiš?"

10 A Šaul joj se zakleo GOSPODOM govoreći: "*Neka* GOSPOD živi, neće biti nikakve kazne za tebe zbog ovoga!"

11 Tada je žena upitala: "Koga da ti dovedem?" A on je odgovorio: "Dovedi mi Samuela!"

12 A kad je žena ugledala Samuela, povikala je jakim glasom. Zatim je žena rekla Šaulu govoreći: "Zašto si me prevario? Pa ti si Šaul!"

13 Nato joj je kralj rekao: "Ne boj se! Nego što vidiš?" A žena je odgovorila Šaulu: "Vidim bogove gdje uzlaze iz zemlje."

14 A on joj je rekao: "Kakvog je on obličja?" A ona je rekla: "Izlazi jedan starac i on je zaogrnut plaštem." Tada je Šaul shvatio da je to bio Samuel, te se sagnuo licem *svojim* do zemlje i poklonio se.

15 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Zašto me uznemiravaš dozivajući me gore?" A Šaul je odgovorio: "U velikoj sam nevolji jer su Filistejci zaratili protiv mene, a Bog je odstupio od mene i više mi ne odgovara ni po prorocima ni u snovima. Stoga sam zazvao tebe da mi obznaniš što da činim."

16 Tada je Samuel rekao: "Zašto onda mene pitaš pošto je GOSPOD odstupio od tebe i postao ti neprijateljem?"

17 I GOSPOD mu je učinio kako je rekao preko mene: jer je GOSPOD istrgao kraljevstvo iz tvoje ruke i dao ga tvome bližnjemu, *i to* Davidu,

18 zato što nisi bio poslušan glasu GOSPODNJEM i jer nisi proveo žestinu njegovog gnjeva na Amaleku: stoga ti je GOSPOD danas ovako učinio.

19 Štoviše GOSPOD će predati zajedno s tobom i Izrael u filistejske ruke. A sutra ćeš ti i sinovi tvoji *biti* sa mno. GOSPOD će i vojsku Izraelovu predati u filistejske ruke."

20 Nato je Šaul smjesta pao na zemlju koliko je dug. I silno se je prestrašio zbog riječi Samuelovih. A ni snage nije više bilo u njemu, jer nije ni kruha jeo cijeli dan i cijelu noć.

21 Tada je ona žena došla k Šaulu i vidjela da je silno potresen te mu rekla: "Gle, tvoja je sluškinja bila poslušna tvome glasu pa je stavila svoj život u svoje ruke i poslušala tvoje riječi koje si mi izgovorio.

22 Stoga sada, molim te, poslušaj i ti glas sluškinje svoje: i dopusti mi da stavim pred tebe zalogaj kruha te jedi da se imaš snagu kad pođeš svojim putem."

23 Ali on je *to* odbio te rekao: "Neću jesti!" Ali su ga njegove sluge zajedno sa ženom počeli primoravati te je poslušao glas njihov. I ustao je sa zemlje i sjeo na postelju.

24 A žena je imala kod kuće ugojeno tele. I požurila je i zaklala ga pa je uzela brašno te ga umijesila. Tako je od njega ispekla beskvasni kruh.

25 Zatim je to stavila pred Šaula i pred sluge njegove pa su oni jeli. Tada su ustali i otišli još one noći.

POGLAVLJE 29

Filistejci odbacuju Davida

1 A Filistejci su sakupili sve svoje vojske u Afeku, a Izraelci su se utaborili kod izvora koji je u Jezreelu.

2 I velikaši filistejski prolazili su po stotinama i po tisućama, no David i njegovi ljudi prolazili su kao pozadina s Akišem.

3 Tada su filistejski knezovi rekli: "Što *rade* ti Hebreji *ovdje*?" A Akiš je rekao filistejskim knezovima: "Nije li ovo David, sluga Šaula, kralja Izraelova koji je kod mene ovih dana, ili ovih godina, i nisam našao na njemu pogrešku od onda kad je dopao *k meni* sve do dana današnjega."

4 A knezovi filistejski su se razgnjevili na njega. Zatim su mu knezovi filistejski rekli: "Vrati toga čovjeka natrag da može otići na svoje mjesto koje si mu ti odredio i neka ne silazi s nama u boj, da nam u boju ne bude protivnik! Jer čime bi se on pomirio sa

svojim gospodarom? Neće li *to biti* glavama ovih ljudi?

5 Nije li to onaj David o kome se pjevali jedan drugome plešući *i* govoreći: 'Šaul je pobio svoje tisuće, a David svoje desetke tisuća!' "

6 Tada je Akiš dozvao Davida i rekao mu: "Doista, *neka* GOSPOD živi, ti si bio čestit, i tvoji izlasci i tvoji dolasci kod mene u vojsku, *to je* dobro u mojim očima; jer nisam našao nikakva zla na tebi od onoga dana kad si ti došao k meni sve do dana današnjega. Ali ti velikaši nisu ti naklonjeni.

7 Zato se sada vrati i idi u miru da ne zamjeriš filistejskim velikašima!"

8 Nato je David rekao Akišu: "Ali što sam učinio? Što si našao na svome sluzi odonda kad sam bio s tobom sve do dana današnjega da ne mogu ići boriti se protiv neprijatelja svoga gospodara kralja?"

9 Nato je Akiš odgovorio i rekao Davidu: "Znam da *si* ti dobar u očima mojim, kao anđeo Božji; ali su knezovi filistejski rekli: 'Neka on ne uzlazi s nama u boj!'

10 Stoga sada, ustani rano ujutro sa slugama tvoga gospodara koji su došli s tobom; i čim prije rano ujutro kad ustanete, dok svane, otiđite!"

11 Tako su David i njegovi ljudi ustali rano i otišli ujutro da se vrate u zemlju filistejsku, a Filistejci su uzašli u Jezreel.

POGLAVLJE 30

Davidova žena porobljena

1 I dogodilo se, kad su David i njegovi ljudi trećeg dana došli u Siklag, da su Amalečani provalili na jug i na Siklag; i potukli su Siklag i ognjem ga spalili.

2 A žene su odveli u ropstvo, one koje *su bile* ondje. Nisu pogubili nikoga, ni veliko ni malo, nego su *ih* odveli i otišli svojim putem.

3 Tako su David i njegovi ljudi došli u grad; kad gle, bio je ognjem spaljen, a njihove žene te njihovi sinovi i njihove kćeri bili su odvedeni u ropstvo.

4 Tada su David i ljudi, koji su bili s njim, podigli glas svoj i plakali sve dok više nisu imali snage za plakanje.

5 I obje Davidove žene bile su odvedene u ropstvo, Ahinoama Jezreelka i Abigaila, žena Nabala Karmeličanina.

6 I David je bio jako potišten jer su ljudi govorili da će ga kamenovati, zato što su duše svih ljudi bile ražalošćene, svakome zbog njegovih sinova i zbog njihovih kćeri. Ali se David ohrabrio u GOSPODU, Bogu svome.

7 Tada je David rekao svećeniku Abijataru, sinu Ahimelekovu: "Molim te, donesi mi ovamo efod!" I Abijatar je donio Davidu efod.

8 I David je potražio GOSPODA govoreći: "Hoću li u potjeru za tom četom? Hoću li ih sustići?" A on mu je odgovorio: "Idi u potjeru jer ćeš *ih* zasigurno sustići i bez gubitaka *sve* povratiti."

9 Tako je David pošao, on i šest stotina ljudi koji *su bili* s njim i došli su do potoka Besora, gdje su neki, koji su zaostali, stali.

10 No David je nastavio potjeru, on i četiri stotine ljudi; jer su dvije stotine ljudi zaostali, oni su bili tako iznemogli da nisu mogli prijeći preko potoka Besora.

11 I naišli su u polju na nekog Egipćanina te su ga doveli k Davidu; i dali su mu kruha da jede i vode da pije.

12 A dali su mu komad smokvine pogače i dva grozda suhoga grožđa. I kad je to pojeo, vratio mu se duh, jer tri dana i tri noći nije jeo kruha i vodu nije pio.

13 Tada mu je David rekao: "Čiji si ti i odakle *si* ti?" A on je rekao: "Ja *sam* mladić iz Egipta, sluga jednog Amalečanina; i moj

gospodar me je ostavio zato što sam se razbolio prije tri dana.

14 Mi smo provalili *na* jug Keretski i *na pokrajine* koje pripadaju Judi, i *na* jug Kalebov, a Siklag smo ognjem spalili."

15 Nato mu je David rekao: "Možeš li me odvesti k toj četi?" A on je rekao: "Zakuni mi se Bogom da me nećeš ubiti i da me nećeš predati u ruke mome gospodaru, pa ću te odvesti do te čete!"

David pobjeđuje Amalećane

16 I kad ga je on odveo tamo, gle, *oni su se bili* raspršili po svoj onoj zemlji, jedući i pijući i plešući zbog svega velikoga plijena što su ga oteli iz zemlje filistejske i iz zemlje Judine.

17 I David ih je udarao od sumraka sve do večeri slijedećeg dana; i nitko od njih nije umaknuo, osim četiri stotine mladića, koji su zajahali na deve i pobjegli.

18 I David je povratio sve što su odnijeli Amalećani; i obje svoje žene David je oslobodio.

19 I ništa im nije nestalo, ni malo ni veliko, ni sinovi ni kćeri, ni plijen niti nešto što im je bilo oteto: David je sve povratio.

20 Tada je David uzeo sva stada i krda koja su oni dotjerali pred onom *ostalom* stokom. I rekao je: "Ovo je Davidov plijen!"

21 Zatim je David došao k onim dvjema stotinama ljudi koji su bili iznemogli te nisu mogli slijediti Davida i koje su oni ostavili kod potoka Besora te su oni izašli u susret Davidu i u susret ljudima koji *su bili* s njim. I kad se David približio ljudima, pozdravio ih je.

22 Tada su progovorili svi opaki ljudi i ljudi Belialovi, od onih koji su išli s Davidom, te su rekli: "Zato što nisu išli s nama, nećemo im dati *ništa* od plijena koji smo povratili, nego samo svakome njegovu ženu i njegovu djecu, da *ih* mogu povesti i otići!"

23 Nato je David rekao: "Ne činite tako, braćo moja, s onim što nam je GOSPOD dao: on nas je štutio i predao nam u ruke naše tu četu koja je krenula protiv nas.

24 Jer tko će vas poslušati u tom slučaju? Nego kakav *je* dio onome koji silazi u boj, takav *će biti* dio onome koji ostaje kod tovara; neka dijele jednako."

25 I *tako* je bilo od onog dana pa nadalje, da je on to učinio odredbom i uredbom za Izrael sve do dana današnjega.

26 A kad je David došao u Siklag, poslao je plijen starješinama Judinim, *baš* svojim prijateljima, govoreći: "Evo dara za vas od plijena neprijatelja GOSPODNJIH!"

27 *Onima* koji *su bili* u Betelu, i *onima* koji *su bili* na jugu Ramota i *onima* koji *su bili* u Jatiru;

28 *onima* koji *su bili* u Aroeru, i *onima* koji *su bili* u Sifmotu i *onima* koji *su bili* u Eštemoi;

29 *onima* koji *su bili* u Rakalu, i *onima* koji *su bili* u jerahmeelskim gradovima i *onima* koji *su bili* u kenijskim gradovima;

30 *onima* koji *su bili* u Hormi, i *onima* koji *su bili* u Korašanu i *onima* koji *su bili* u Ataku;

31 i *onima* koji *su bili* u Hebronu i u svim *onima* mjestima u koja je sâm David sa svojim ljudima često obilazio.

POGLAVLJE 31

Šaulova smrt

1 Zatim su Filistejci zaratili protiv Izraela; i ljudi iz Izraela su bježali pred Filistejcima i padali pobijeni po gori Gilboi.

2 I Filistejci su žestoko krenuli na Šaula i njegove sinove. Tada su Filistejci pogubili Jonatana i Abinadaba i Malkišua, sinove Šaulove.

3 A boj protiv Šaula postao je sve žešći; i strijelci su ga pogodili te je bio teško ranjen od strijelaca.

4 Tada je Šaul rekao svome štitonoši: "Izvuci mač svoj i probodi me njime da ne dođu ti neobrezani i ne probodu me i ne zlorabe me." Ali njegov štitonoša nije htio jer se jako prestrašio. Stoga je Šaul uzeo mač i bacio se na njega.

5 A kad je štitonoša vidio da je Šaul umro, *i* on se isto bacio na svoj mač te je umro s njim.

6 Tako je, toga istoga dana, umro Šaul i njegova tri sina i njegov štitonoša i svi njegovi ljudi.

7 I kad su ljudi iz Izraela, koji *su bili* na drugoj strani doline i *oni* koji *su bili* na drugoj strani Jordana, vidjeli da su ljudi iz Izraela pobjegli i da su Šaul i sinovi njegovi poginuli, ostavili su svoje gradove te pobjegli. A Filistejci su došli i nastanili se u njima.

8 I dogodilo se sutradan, kad su došli Filistejci da ogole pobijene, da su našli Šaula i njegova tri sina gdje leže na gori Gilboi.

9 I oni su mu odsjekli glavu i skinuli mu bojnu opremu, te *to* poslali po svoj zemlji filistejskoj naokolo da bi se *to* objavilo *u* domu idola njihovih i među narodom.

10 Zatim su njegovu bojnu opremu stavili u dom Aštartin, a njegovo tijelo pribili su na zidine Betšana.

11 A kad su stanovnici Jabešgileada čuli za ono što su Filistejci učinili Šaulu,

12 ustali su svi junaci, te su hodili svu noć, i uzeli Šaulovo tijelo i tijela njegovih sinova sa zidina Betšana pa su došli u Jabeš i ondje ih spalili.

13 Zatim su uzeli njihove kosti i pokopali ih pod stablom u Jabešu te su postili sedam dana.